

Paaswake

Stille zaterdag

Dat wat komen gaat
is bijna zichtbaar
als een lentetuin
in het donker
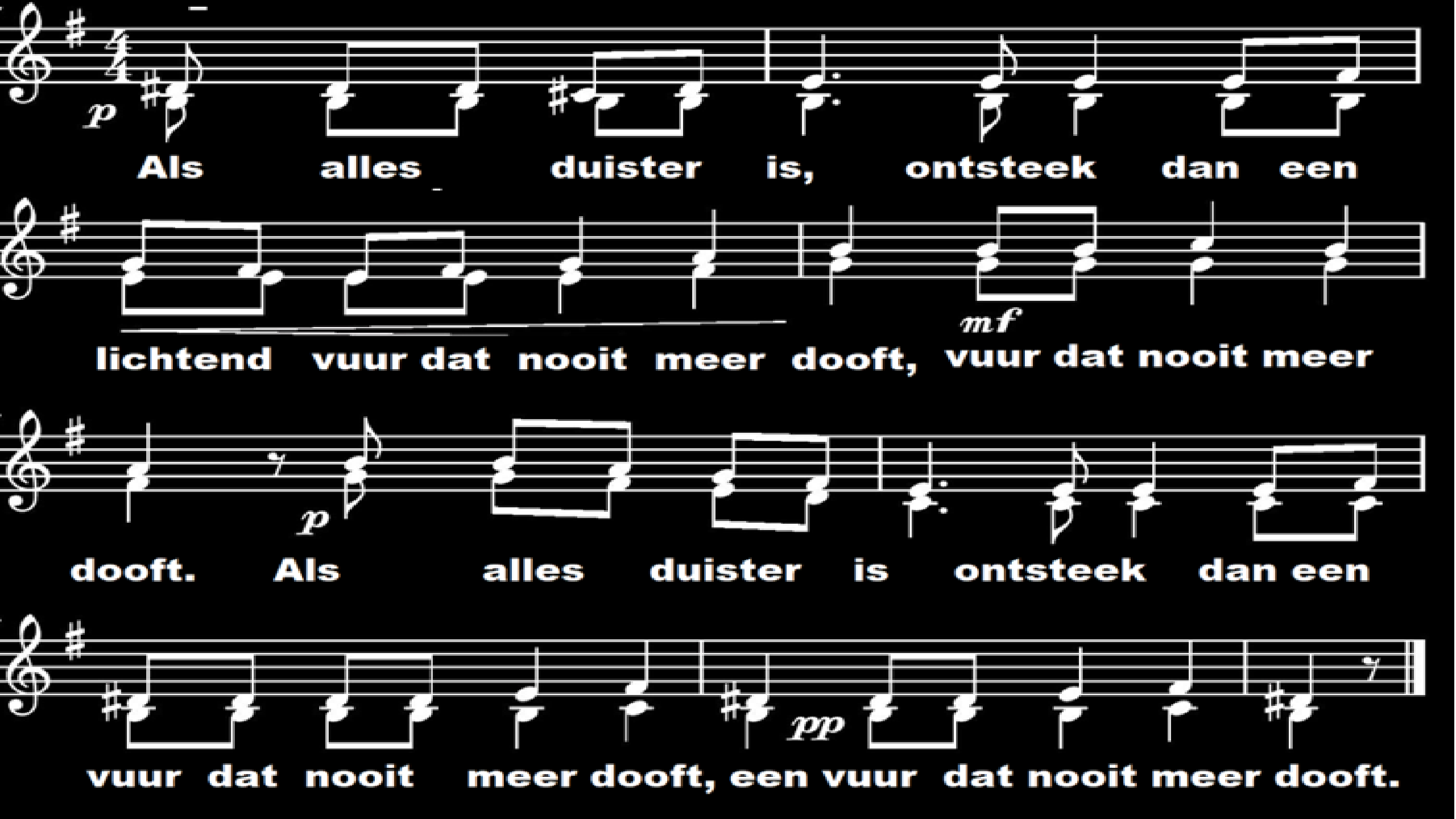

Intocht en Lof van het Licht

Welkom door de kerkenraad

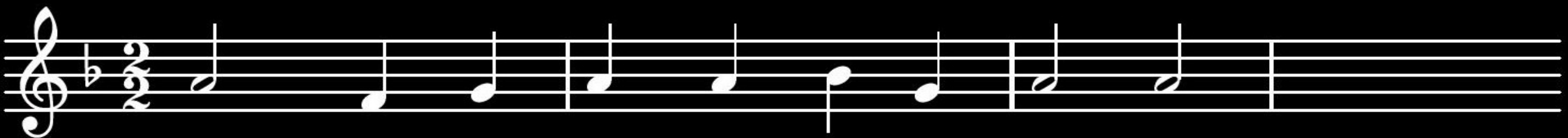
door ouderling Gerrit Stokvis

Zoals het licht ons verschijnt in de nacht,
zo is Christus onze vreugde.
Hij is een licht voor onze ogen,
een licht voor ons hart.
Deze nacht heeft Hij de duisternis verbroken
en de dood overwonnen.
Deze nacht is Hij voor ons verrezen.

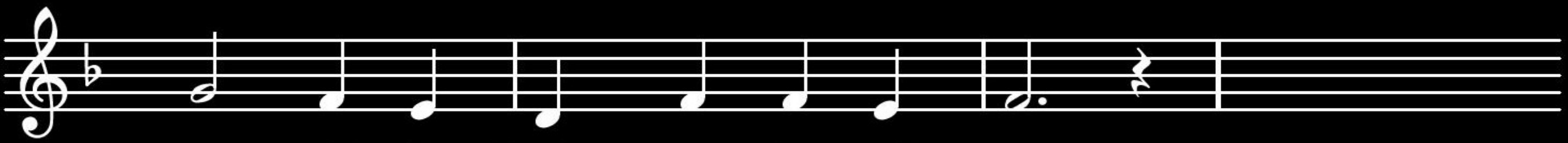

p
Als alles duister is, ontsteek dan een
lichtend vuur dat nooit meer dooft,
mf
vuur dat nooit meer
p
dooft. Als alles duister is ontsteek dan een
pp
vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

De Paaskaars is binnengebracht

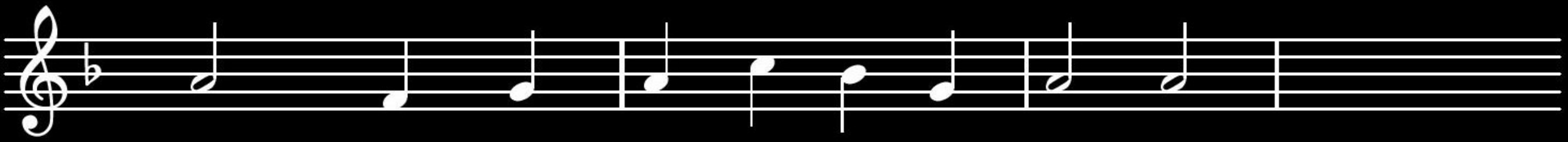

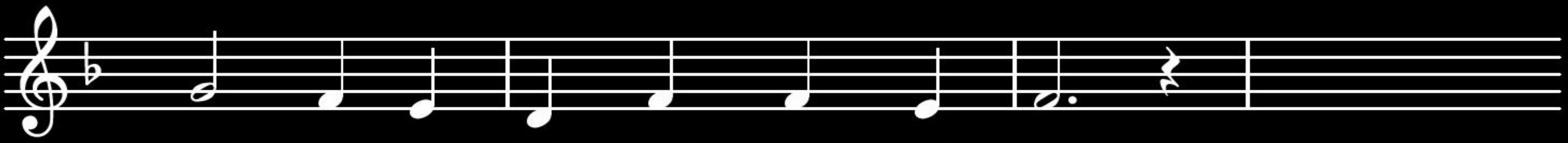
1 Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen,
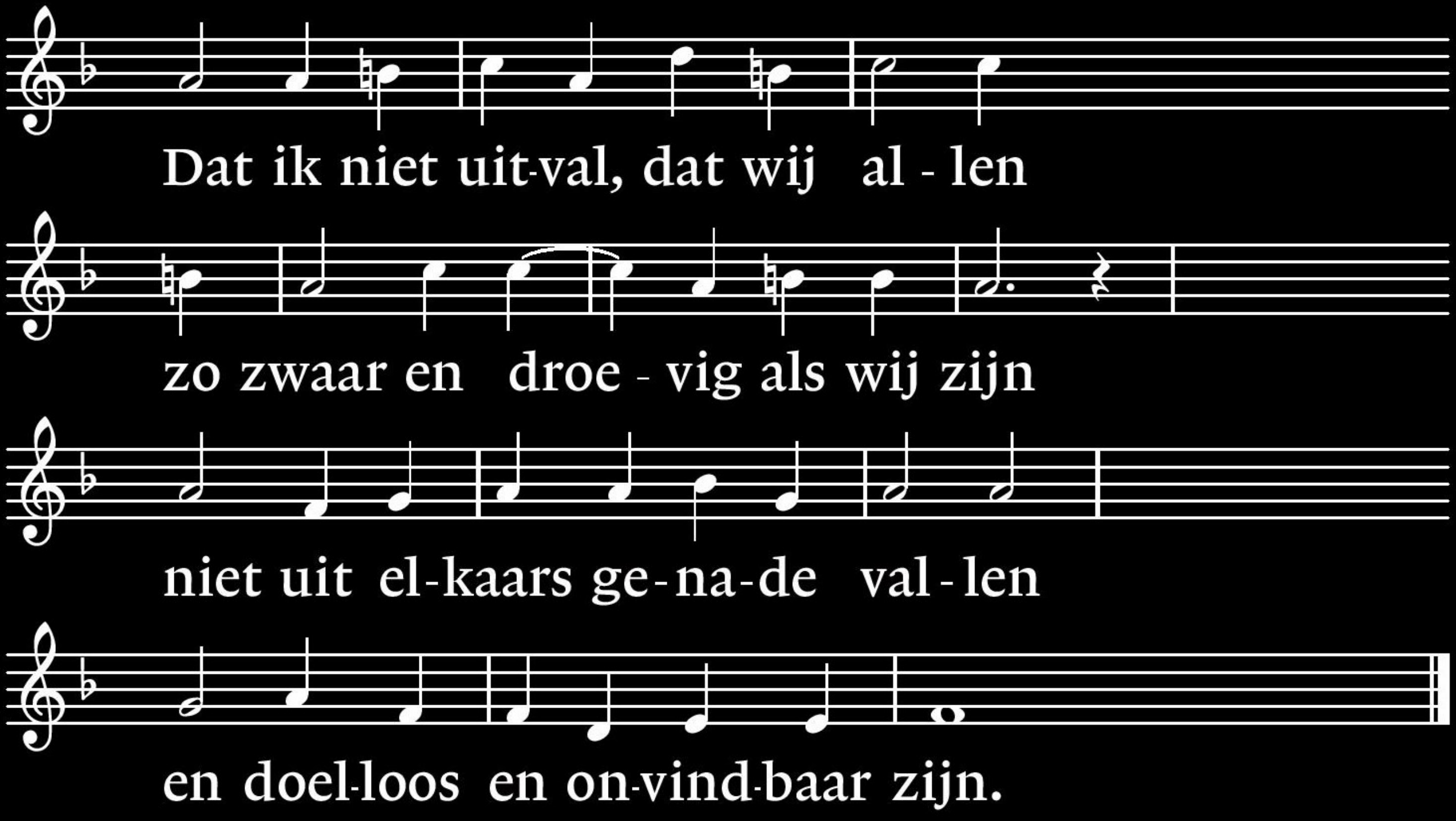

voor-tij-dig licht waar-in wij staan

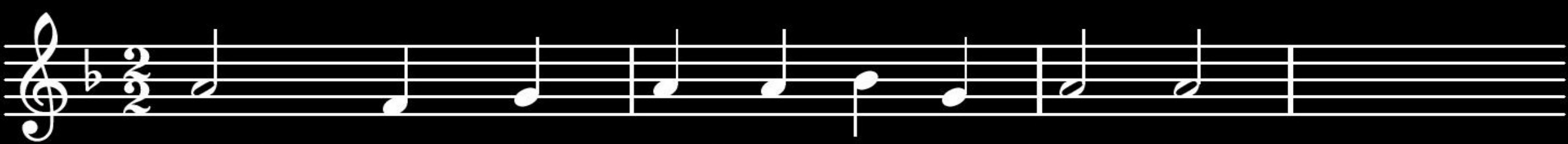

koud, één voor één, en on-ge-bor-gen,

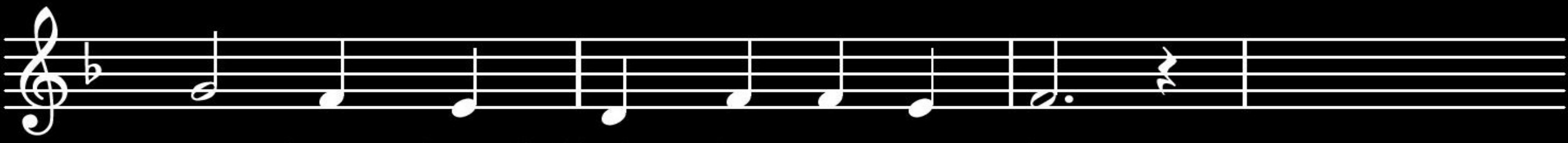

licht o-ver-dek mij, vuur mij aan.

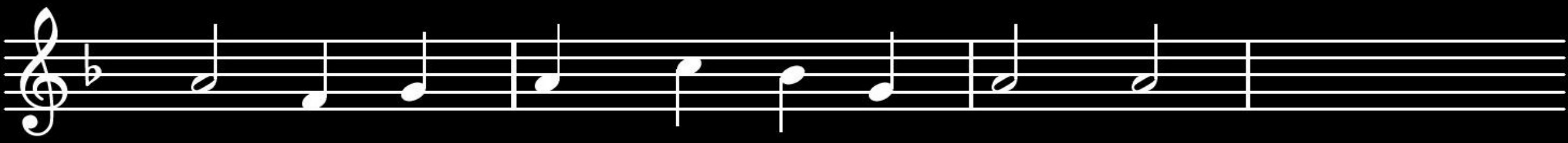

Dat ik niet uit-val, dat wij al - len
zo zwaar en droe - vig als wij zijn
niet uit el-kaars ge-na-de val - len
en doel-loos en on-vind-baar zijn.

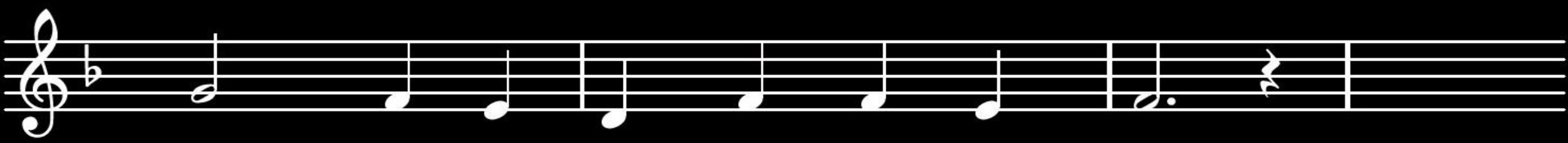
2 Licht, van mijn stad de ste-de-hou-der,
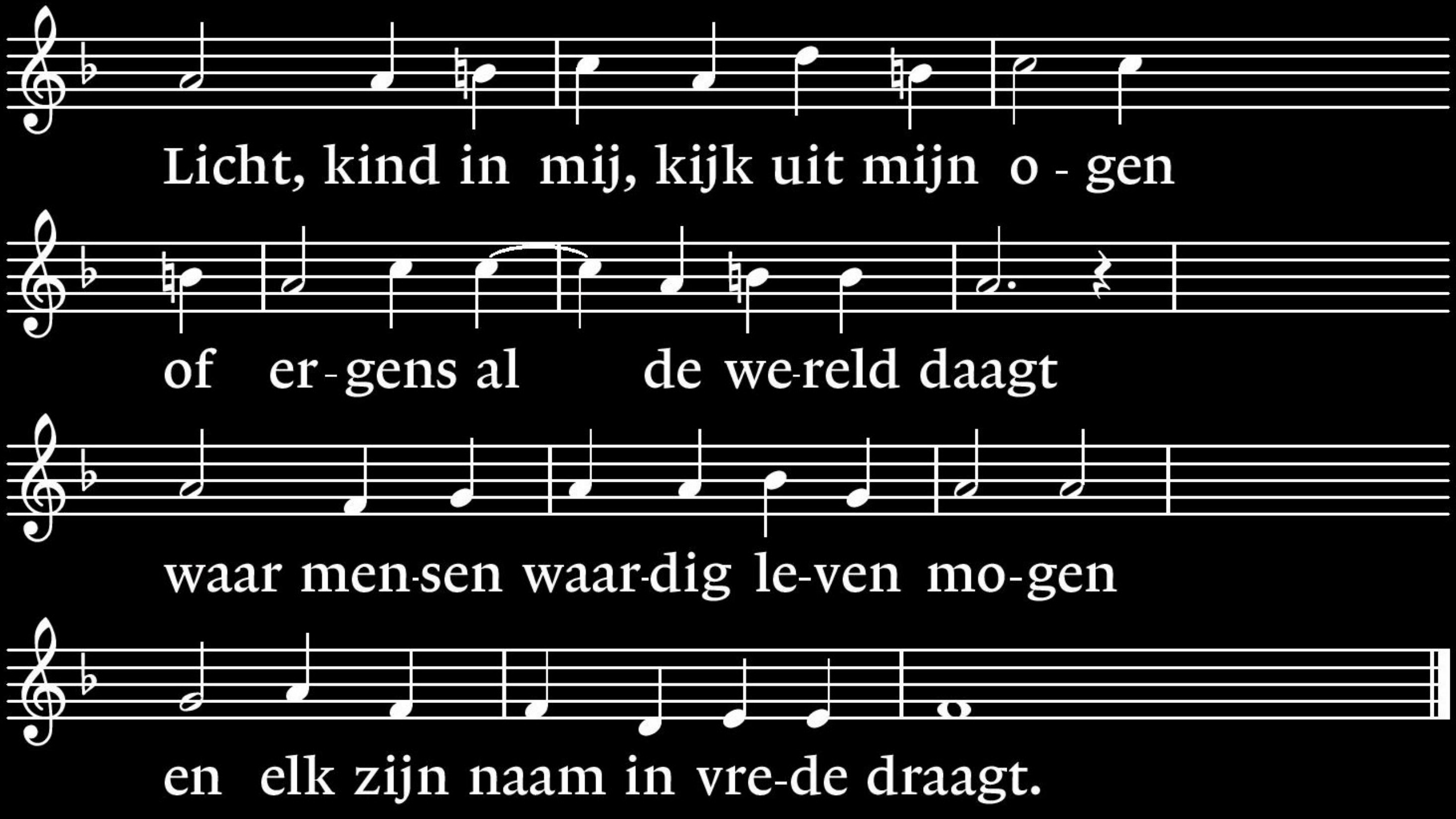

aan-hou-dend licht dat o-ver-wint.

Va-der-lijk licht, stee-vas-te schou-der,

draag mij, ik ben jouw kij-kend kind.

Licht, kind in mij, kijk uit mijn o - gen
of er - gens al de we-reld daagt
waar men-sen waar-dig le-ven mo-gen
en elk zijn naam in vre-de draagt.

Voorganger:
Welkom in de kerk, in de nacht waarin wij gedenken en vieren hoe God een nieuw begin maakt met deze wereld, in de dood en de opstanding van Jezus Christus. We hebben het licht ontstoken en wij belijden Jezus Messias, Mens van God.
Allen:
Het Licht der wereld.

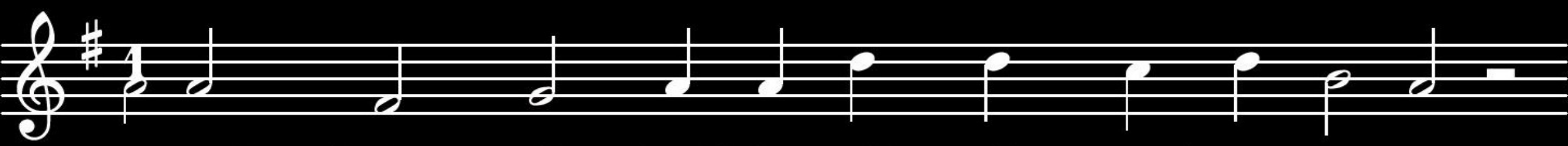
V Gestorven voor ons, opgewekt door de Vader.
A **Heer van ons leven.**
V Dit is de nacht die heel de aarde rond gevierd wordt als de nacht van bevrijding uit het duister van de kwade machten.
A **Dit is de nacht waarin de Mensenzoon de banden van de dood heeft losgemaakt en machteloosheid is doorbroken.**

V Nu zijn we vrij! Het leven heeft geen zin als wij niet konden hopen op een omgekeerde wereld, als niet het Licht van Uw aanschijn over ons was opgegaan.

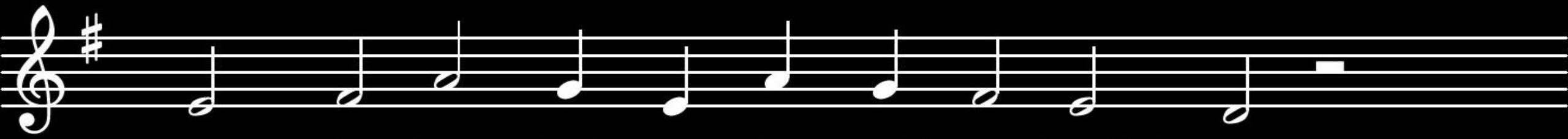
A **Daarom zegenen en danken wij U, Licht dat voor ons uitgaat!**

V Laat, zusters en broeders, het Licht van de wereld, Christus, weerschijn vinden in uw hart, in uw verstand, in uw gelaat en in de schaduwen van uw bestaan.

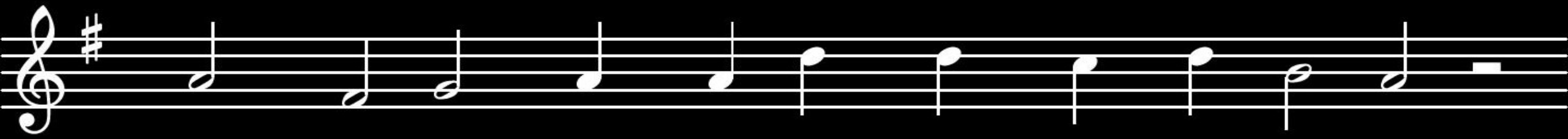
A **Wij danken U voor het licht van Uw Woord en Geest, amen!**

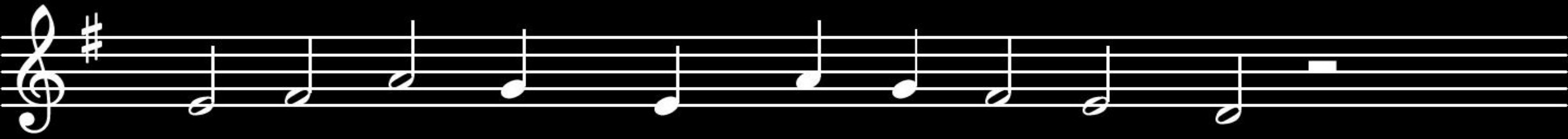
1 Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en He-re!
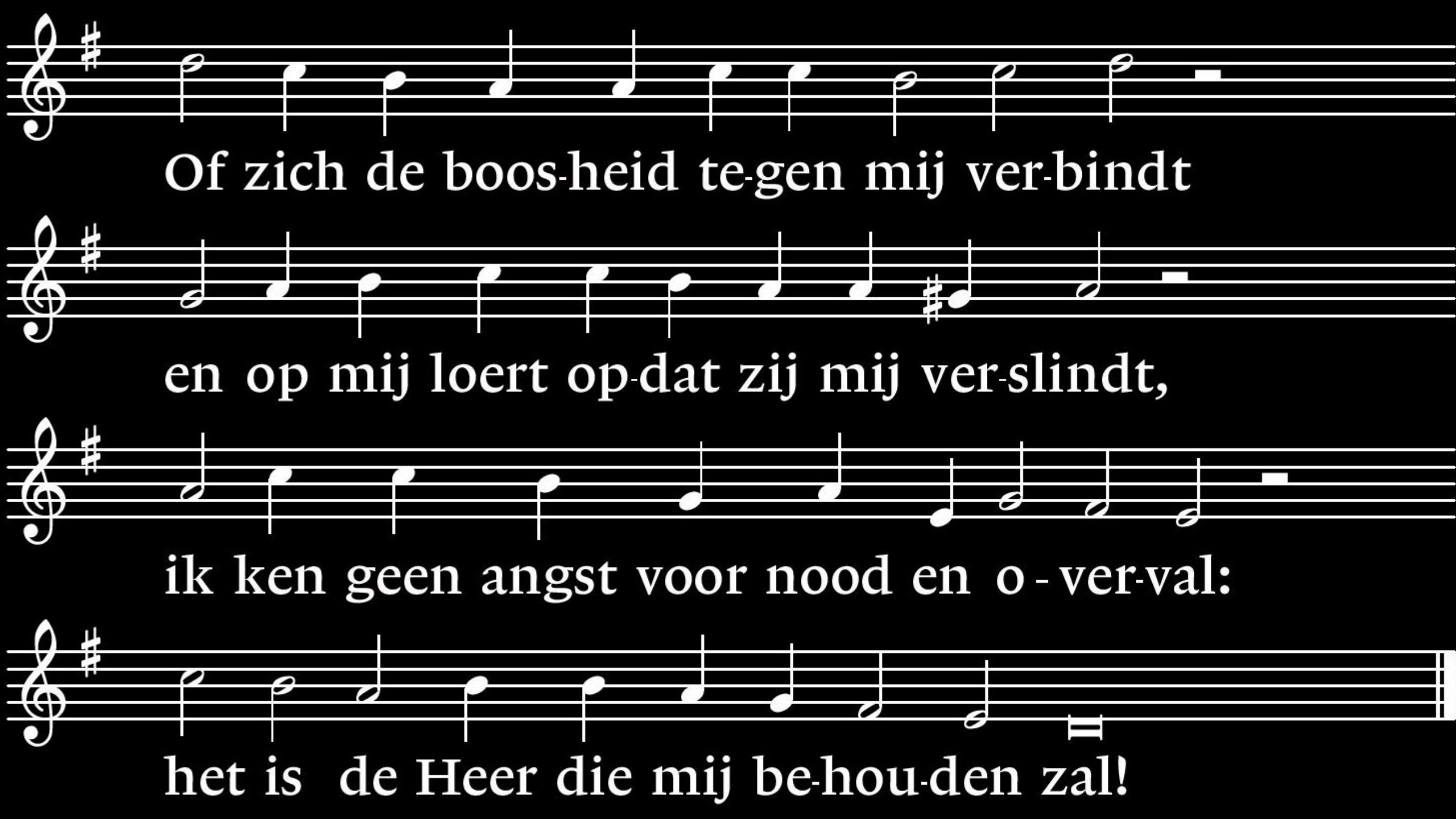

Waar is het duis-ter dat mij on-heil baart?

Mijn ho-ge burcht is Hij, niets kan mij de-ren,

in zijn be-scher-ming ben ik wel be-waard!

Of zich de boos-heid te-gen mij ver-bindt
en op mij loert op-dat zij mij ver-slindt,
ik ken geen angst voor nood en o - ver-val:
het is de Heer die mij be-hou-den zal!

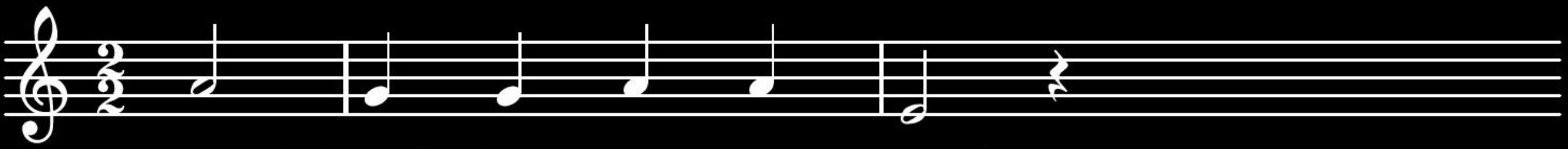
Dienst van het Woord

Eerste schriftlezing: Genesis 1: 1-8

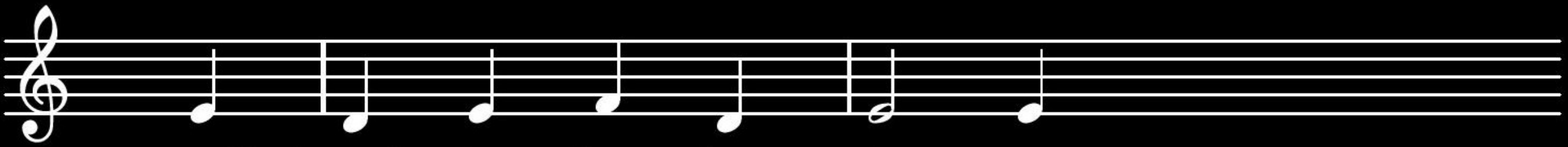
De schepping van hemel en aarde

1 In het begin schiep God de hemel en de aarde. 2 De
aarde was woest en doods, duisternis lag over de
oervloed, en over het water zweefde Gods geest.
3 God zei: ‘Laat er licht zijn,’ en er was licht. 4 God zag
dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van
de duisternis; 5 het licht noemde Hij dag, de
duisternis noemde Hij nacht. Het werd

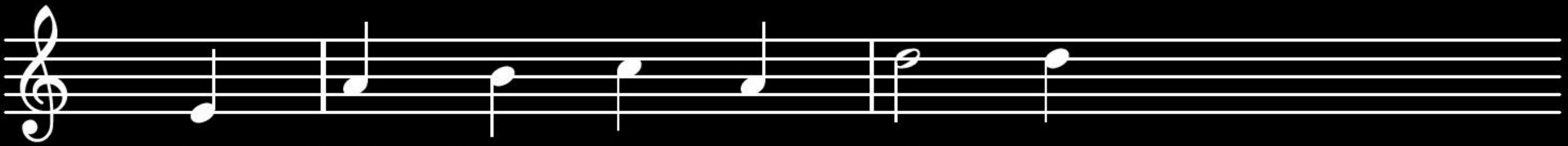
avond en het werd morgen. De eerste dag.
6 God zei: ‘Laat er midden in het water een
gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar
scheidt.’ 7 God maakte het gewelf en scheidde
het water onder het gewelf van het water
erboven. Zo gebeurde het. 8 Hij noemde het
gewelf hemel. Het werd avond en het werd
morgen. De tweede dag.

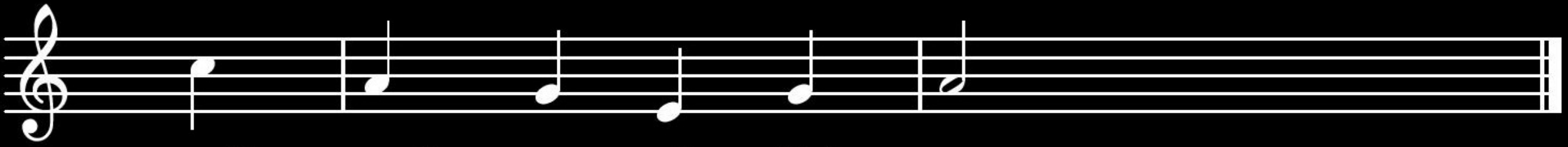
1 God heeft het eer - ste woord.
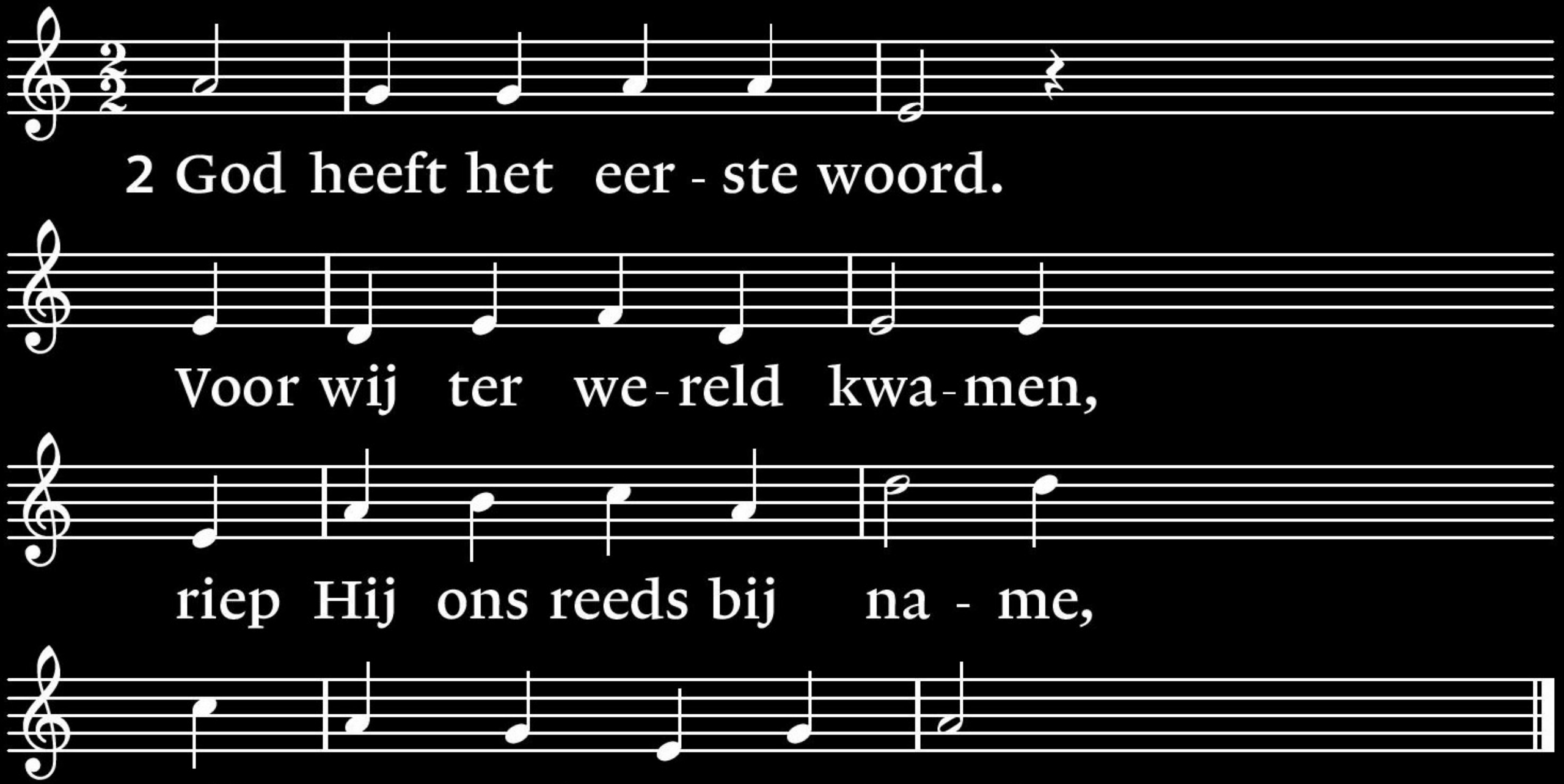

Hij heeft in den be - gin - ne
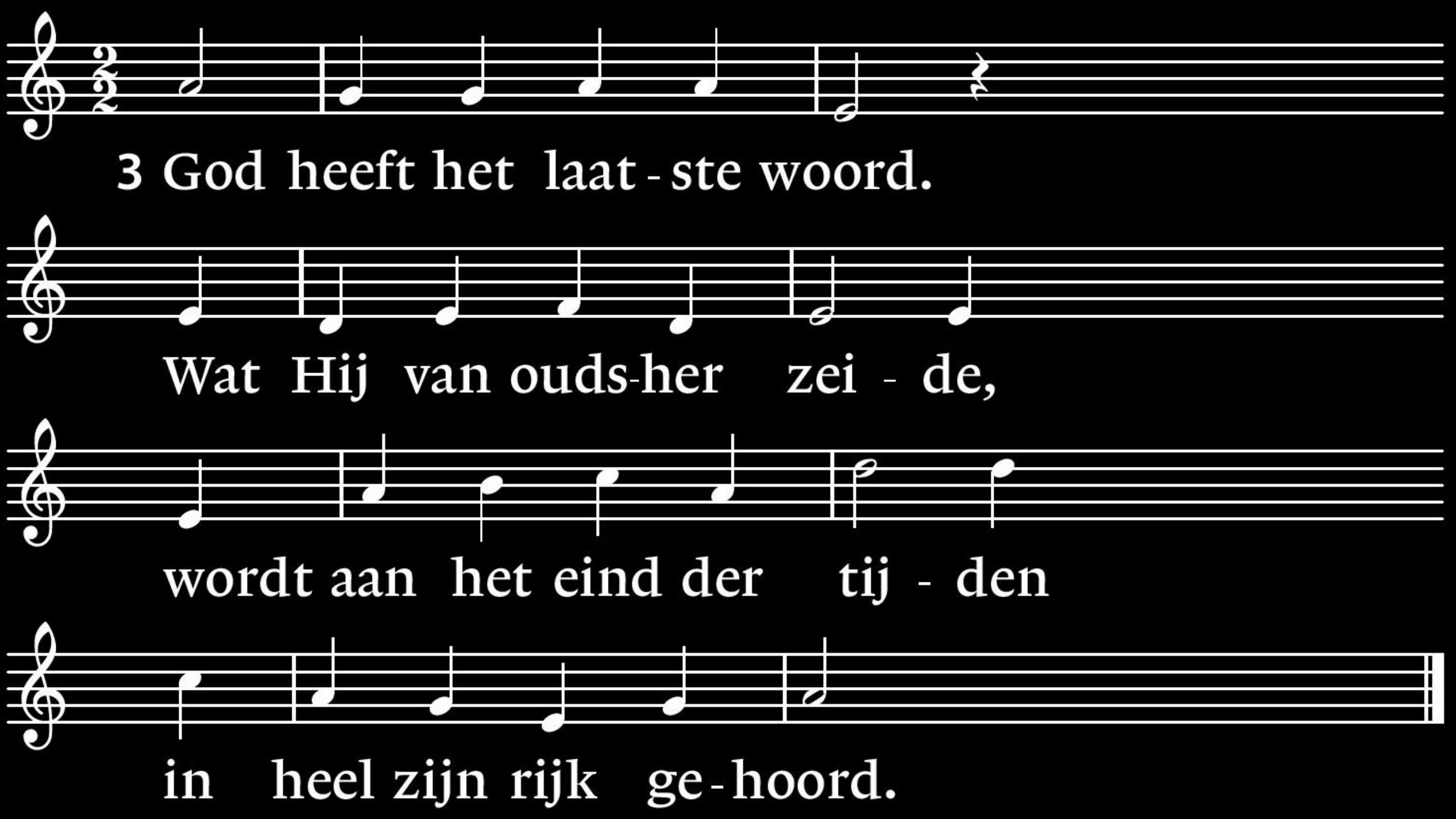

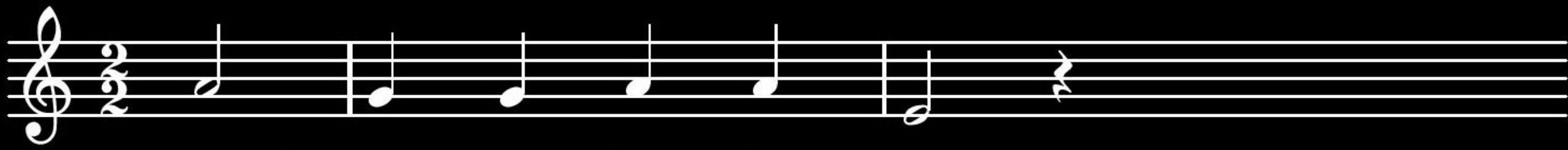
het licht doen o - ver - win - nen,

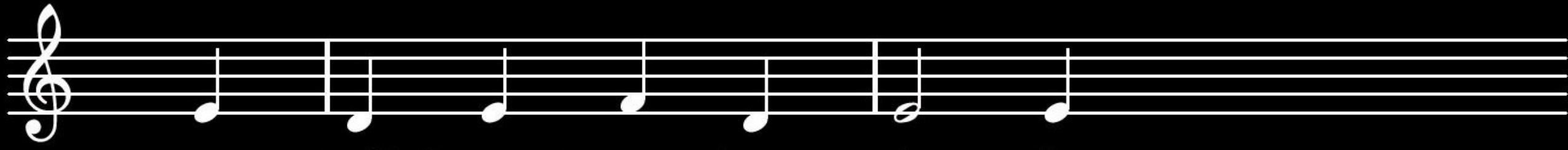
Hij spreekt nog al - tijd voort.

2 God heeft het eer - ste woord.
Voor wij ter we - reld kwa - men,
riep Hij ons reeds bij na - me,
zijn roep wordt nog ge - hoord.

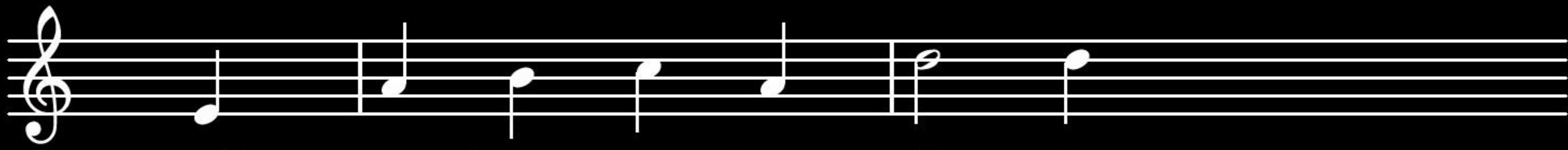

3 God heeft het laat - ste woord.
Wat Hij van ouds-her zei - de,
wordt aan het eind der tij - den
in heel zijn rijk ge - hoord.

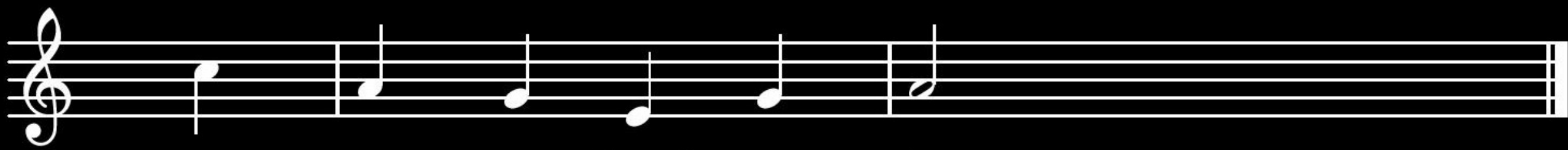
4 God staat aan het be - gin

en Hij komt aan het ein - de.

Zijn woord is van het zijn - de

oor-sprong en doel en zin.

Gebed

Tweede schriftlezing: Exodus 14: 10-22
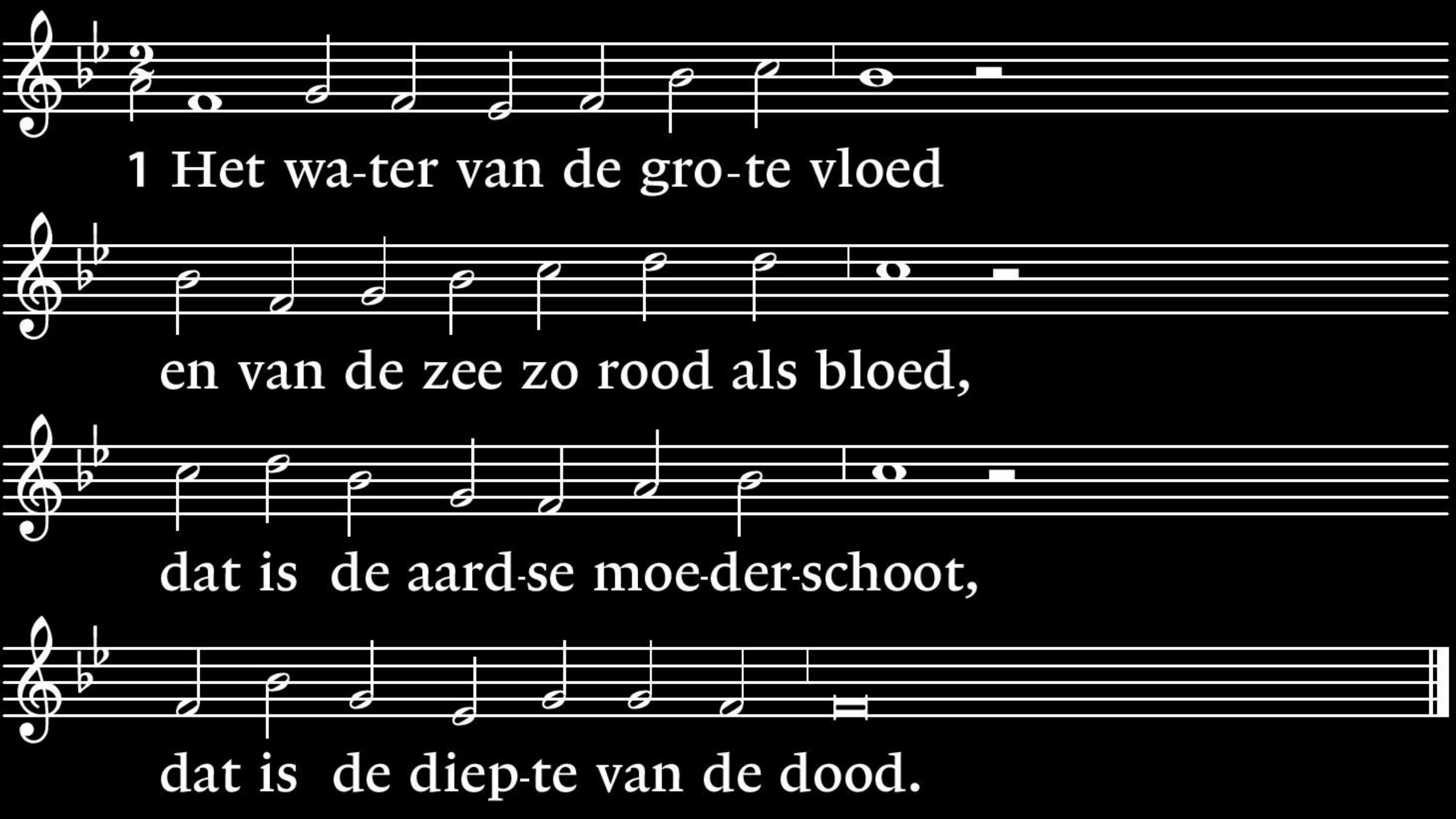
Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de Heer luidkeels om hulp. 11Ze zeiden tegen Mozes: ‘Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? 12Hebben we niet al in

Egypte gezegd: “Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn”?’ 13Maar Mozes antwoordde het volk: ‘Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. 14De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.’
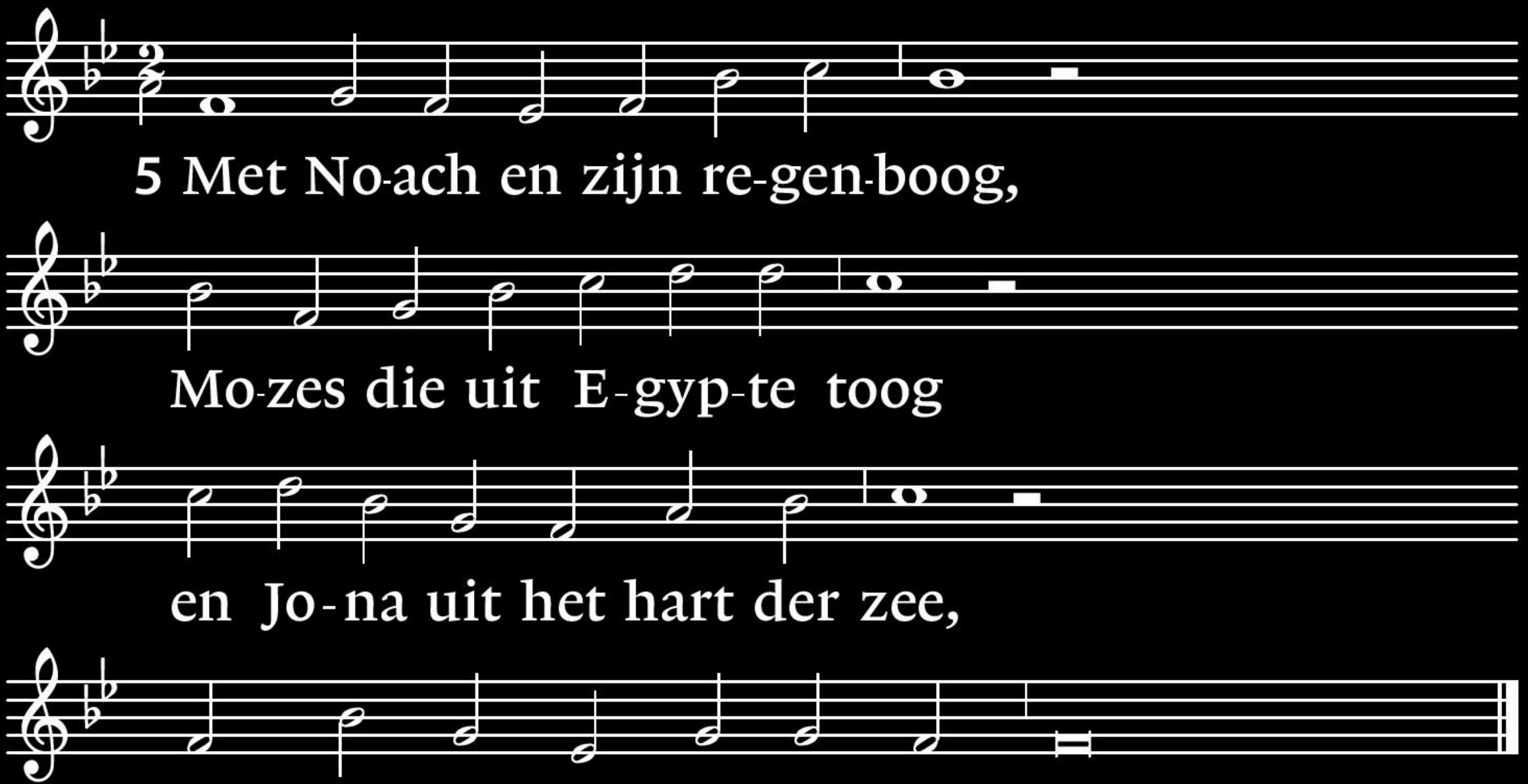
15 De HEER zei tegen Mozes: ‘Waarom roep je Mij
te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder
trekken. 16 Jij moet je staf geheven houden boven
de zee en zo het water splijten, zodat de
Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over
droog land. 17 Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk
maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal Ik
mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele
leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te
brengen.

18 De Egyptenaren zullen beseffen dat Ik de HEER
ben, als Ik in mijn majesteit de farao, met al zijn
wagens en ruiters, ten val heb gebracht.’ 19 De
engel van God, die steeds voor het leger van de
Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter
hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit
ging, stelde zich achter hen op, 20 zodat hij tussen
het leger van de Egyptenaren en dat van de
Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht

de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. 21 Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, 22 en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

1 Het wa-ter van de gro-te vloed
en van de zee zo rood als bloed,
dat is de aard-se moe-der-schoot,
dat is de diep-te van de dood.

3 Tot on-der-gang zijn wij ge-doemd,
als God ons niet bij na-me noemt,
maar God--zij--dank, Hij doet ons gaan
door 't wa-ter van de doods-jor-daan.

5 Met No-ach en zijn re-gen-boog,
Mo-zes die uit E-gyp-te toog
en Jo-na uit het hart der zee,
bidt heel uw kerk aan-bid-dend mee.

Gebed
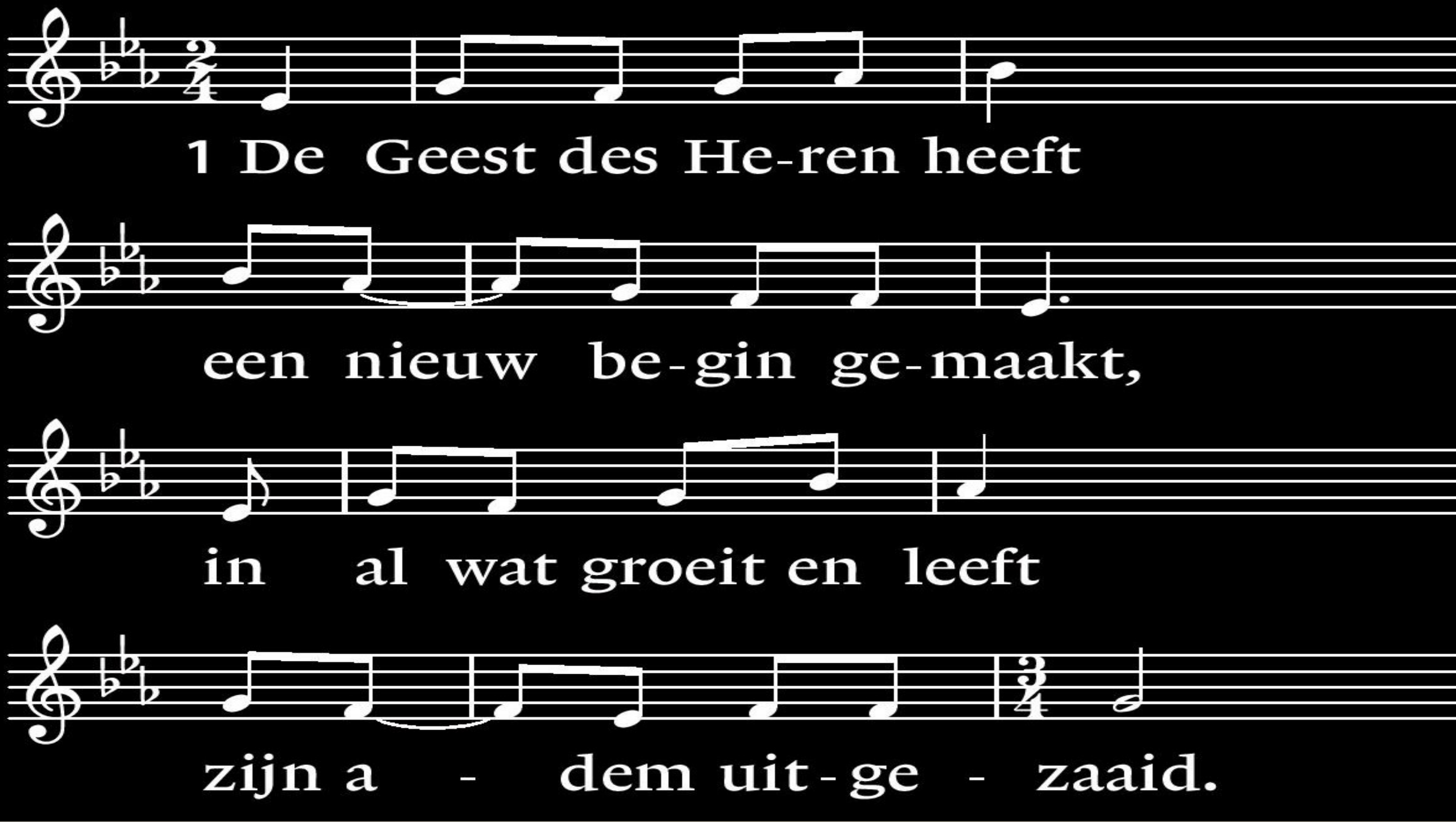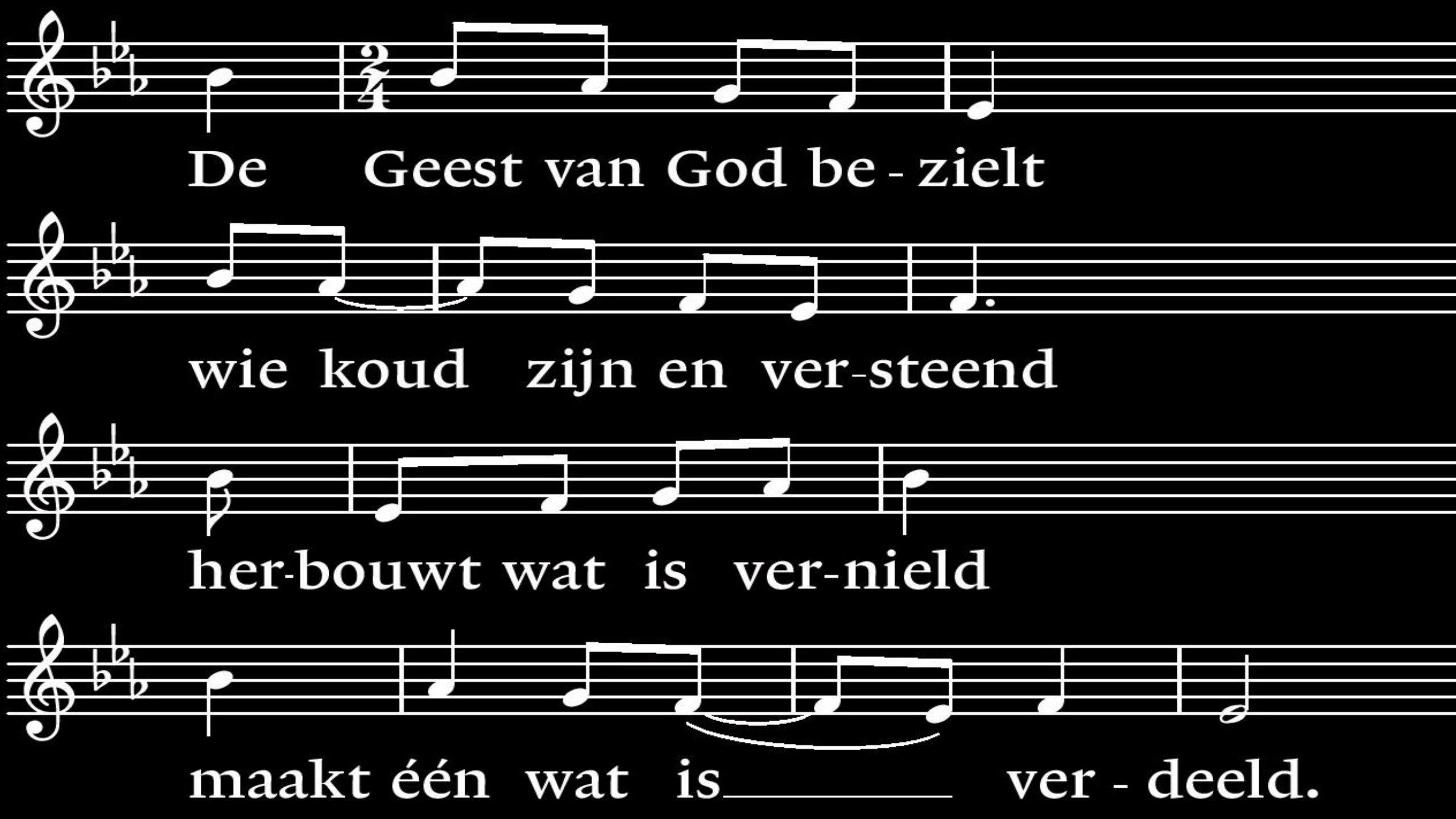

Derde schriftlezing: Ezechiël 36: 24-28

24 Ik leid jullie bij die volken weg, Ik breng jullie uit
die landen bijeen en laat je naar je eigen land
gaan. 25 Ik zal zuiver water over jullie uitgieten om
jullie te reinigen van alles wat onrein is, van al
jullie afgoden. 26 Ik zal jullie een nieuw hart en een
nieuwe geest geven, Ik zal je versteende hart uit je
lichaam halen en je er een levend hart voor in de
plaats geven. 27 Ik zal jullie mijn geest geven en

ervoor zorgen dat jullie je aan mijn bepalingen houden en mijn regels naleven. 28 Jullie zullen in het land wonen dat Ik aan je voorouders gegeven heb, jullie zullen mijn volk zijn en Ik zal jullie God zijn.

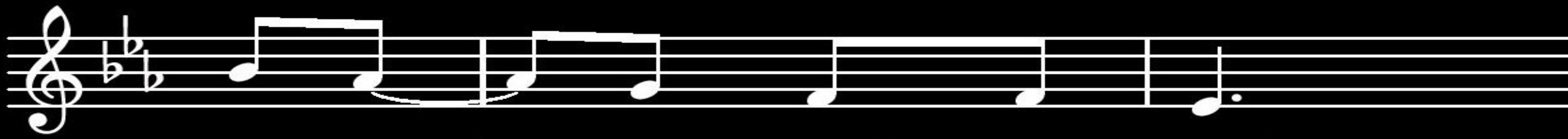

1 De Geest des He-ren heeft
een nieuw be-gin ge-maakt,
in al wat groeit en leeft
zijn a - dem uit-ge - zaaid.

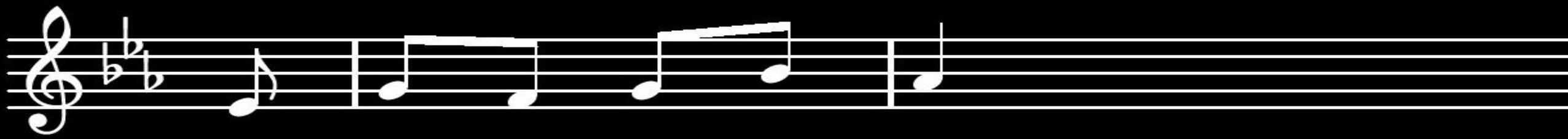

De Geest van God be - zielt
wie koud zijn en ver-steend
her-bouwt wat is ver-nield
maakt één wat is ver - deeld.

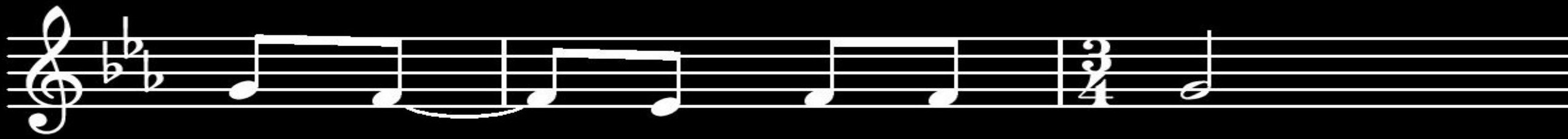
3 De Geest die ons be-woont
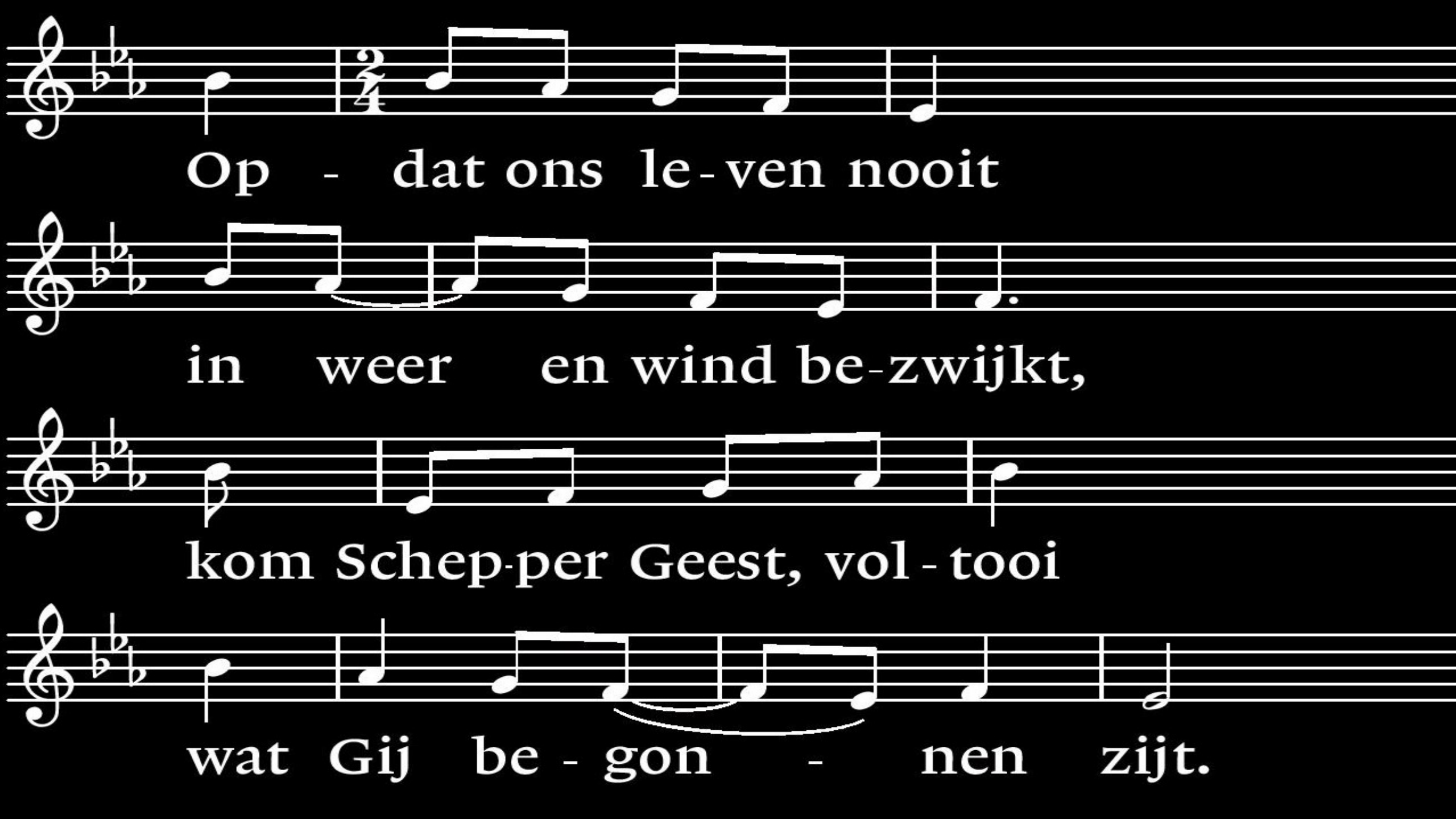

ver - zucht en smeekt naar God

dat Hij ons in de Zoon

doet op - staan uit de dood.

Op - dat ons le-ven nooit
in weer en wind be-zwijkt,
kom Schep-per Geest, vol-tooi
wat Gij be-gon - nen zijt.

Gebed

Doopgedachtenis

=Er wordt water in het doopvont uitgegoten=

Voorganger:

Gemeente, in de uittocht van deze nacht,
op de weg van het nieuwe leven
waarin Christus ons is voorgegaan,
gedenken wij onze doop,
weten wij ons in Gods hart geschreven
en bij Israël ingelijfd,
en bidden wij God
dat zijn licht het duister uit ons leven verdrijft
en hernieuwen wij onze belofte
om het donker te verlaten.

=Doopgedachtenis en vernieuwing van beloften=

(Allen gaan staan)

Voorganger:

We worden ons opnieuw bewust dat we verbonden zijn met Christus. Dit betekent: proberen ons leven te vernieuwen; door de kwade neigingen in onszelf te onderkennen en ten goede te keren; door moed te zoeken om daadwerkelijk onszelf te verzetten tegen mensen en machten die het leven bederven en vernielen.

Allen

Wij gedenken onze doop en bidden om geestkracht tegen onverschilligheid.

Voorganger

Ik geloof in de God van Israël, de Vader van Jezus Christus. Hij is de Schepper van hemel en aarde, die alles in stand houdt en elk mens bij name kent. Hij wil niet dat wij sterven, maar leven.

Allen

Wij geloven in God, onze Schepper en Vader,
Hij wil niet dat wij sterven, maar leven.

Voorganger

Ik geloof in Jezus Christus, de Zoon van God, de broeder van ons mensen. Hij heeft zich vernederd tot aan het kruis, daarom heeft God Hem verheven als de eerste der mensen.

Allen

Wij geloven in Gods Zoon en onze broeder die voor ons gestorven is en is opgewekt door de Eeuwige.

Voorganger

Ik geloof in de Heilige Geest, de liefde tussen Vader en Zoon. Zij is de gezindheid van Jezus Christus, die in ons allen moet heersen. Zij maakt alles nieuw en verwekt in ons het eeuwige leven.

Allen

Wij geloven in de Heilige Geest, die ons bezielt en vernieuwt en verenigt tot broeders en zusters.

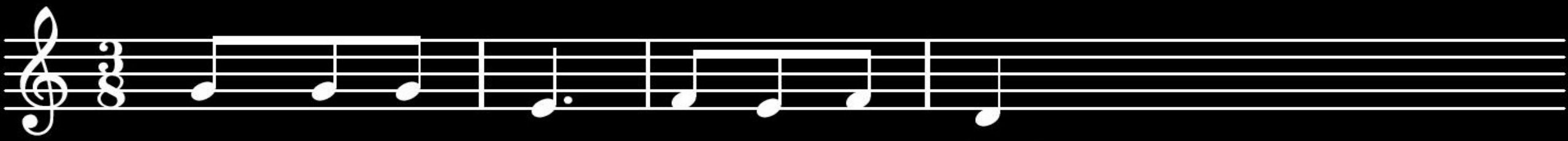
Voorganger

Zusters en broeders, bidt in uw harten tot God, dat het geloof dat wij beleden hebben standvastig en onwankelbaar zal zijn. Moge het zichtbaar worden in daden van oprechte liefde, opdat wij deel mogen krijgen aan leven, sterven en opstanding van Jezus Christus.

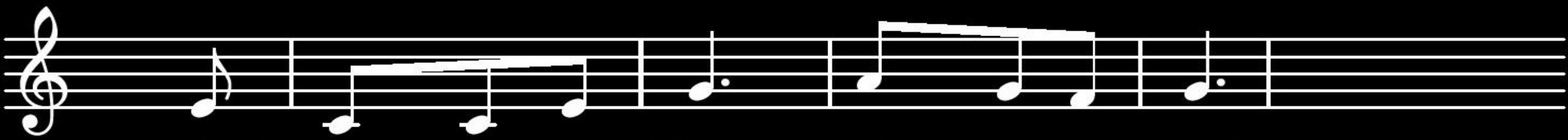
De beweging van liefde vanuit God, die heenreikt over de grenzen van de dood en duren zal tot in de eeuwen der eeuwen.

Allen

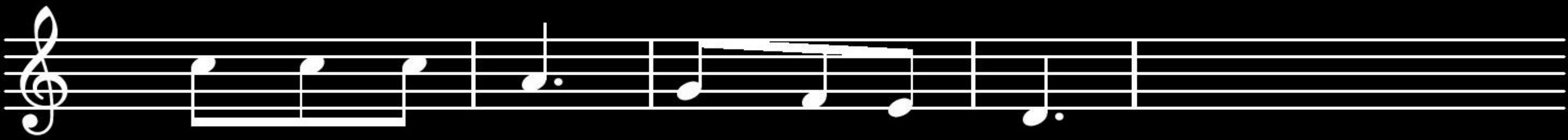
Het is de Geest die ons levend maakt!
Die ons verbindt met de Zoon,
die ons doet wedergeboren worden
tot kinderen van de Vader,
die ons vernieuwt tot mensen van
Zijn Koninkrijk.
Kom Schepper Geest, vernieuw ons! Amen.

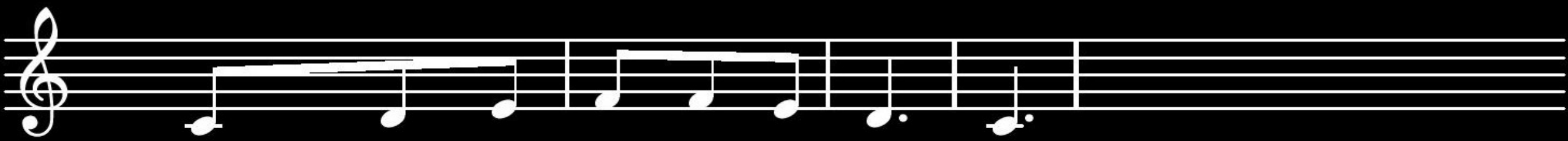
1 Zon-ne en maan, wa-ter en wind,
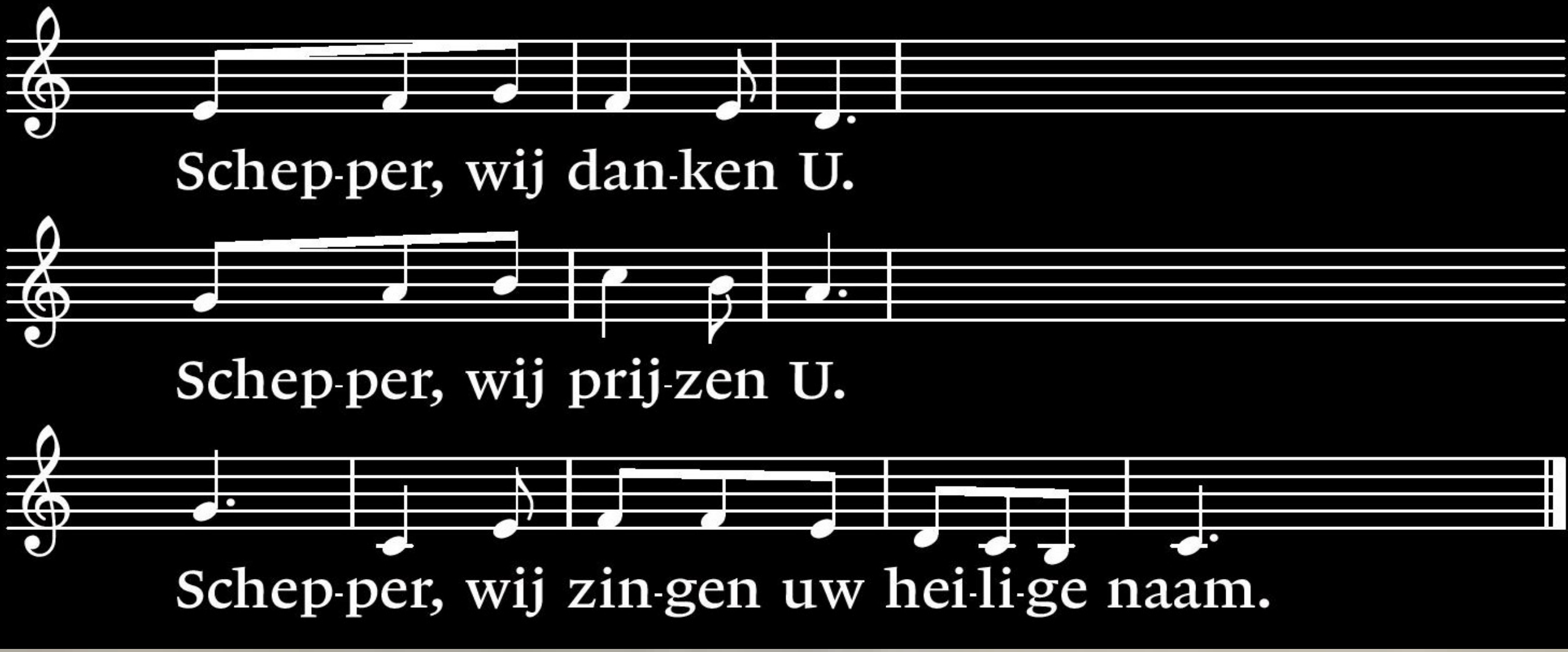

de bloem en het kind schiep on-ze God.

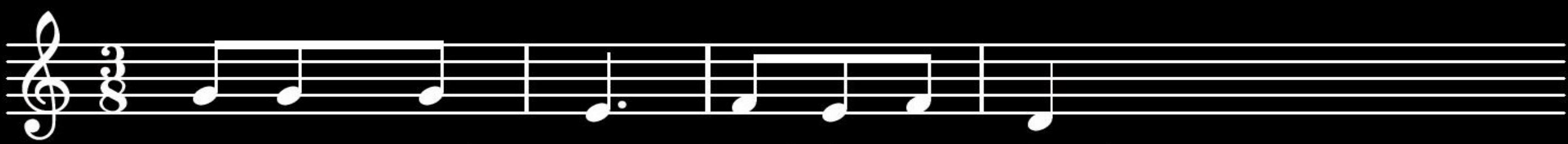

He-mel en aard' heeft hij ge-maakt.

Schep-per, wij wil-len U dan-ken.

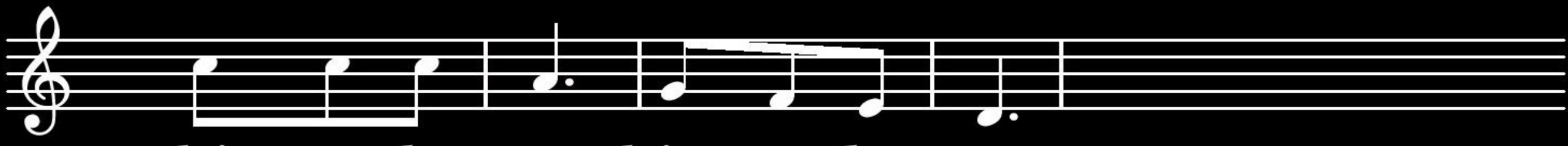

Schep-per, wij dan-ken U.
Schep-per, wij prij-zen U.
Schep-per, wij zin-gen uw hei-li-ge naam.

2 Je-zus, Gods Zoon, leef-de en stierf
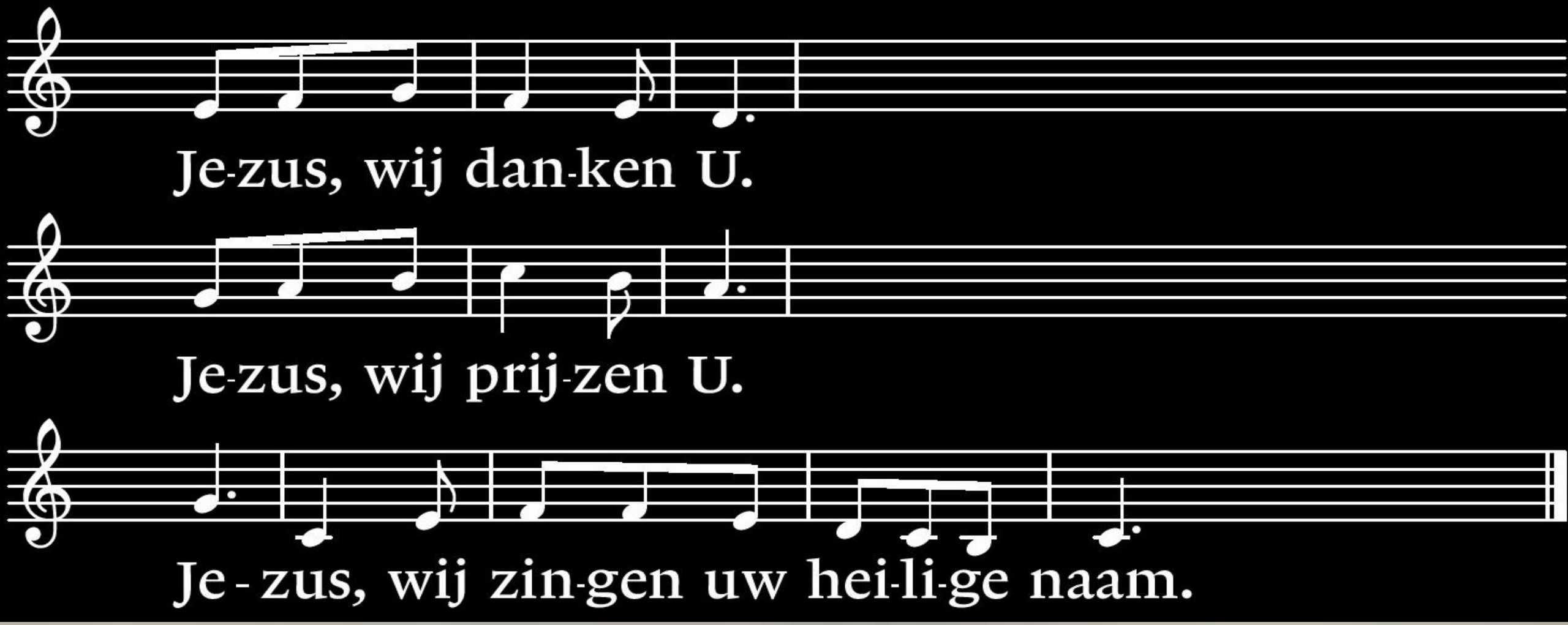

voor al-len, voor ons. Hij leeft van-daag

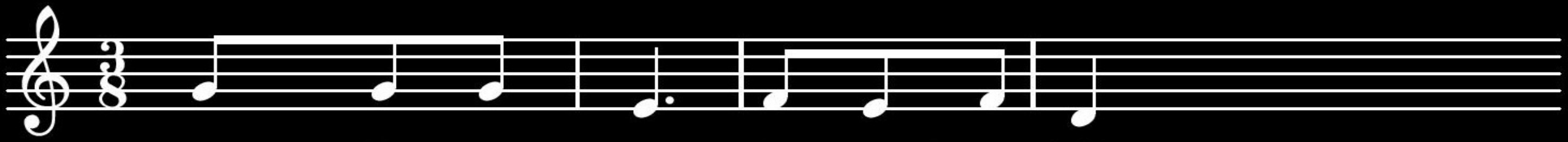

hier on-der ons, hier on-der ons.

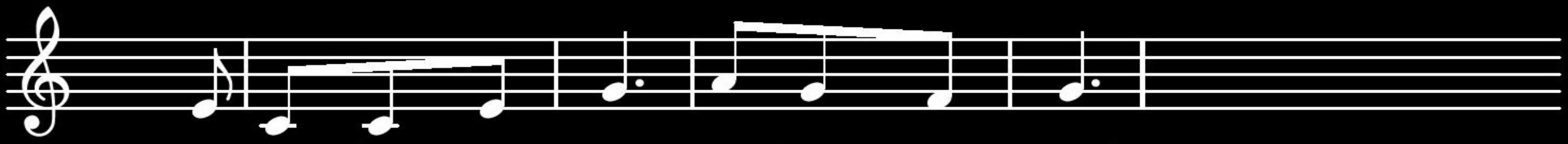

Je-zus, wij wil-len U dan-ken.

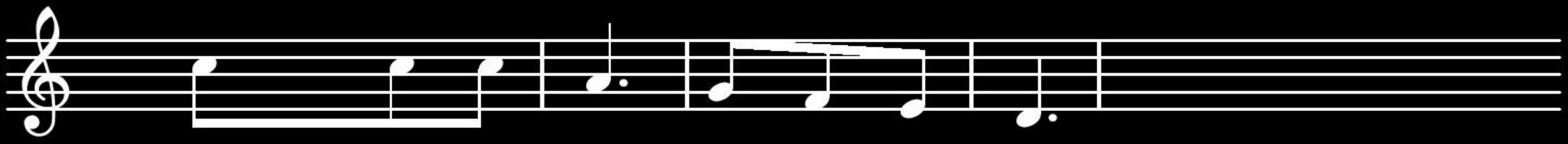

Je-zus, wij dan-ken U.
Je-zus, wij prij-zen U.
Je - zus, wij zin-gen uw hei-li-ge naam.

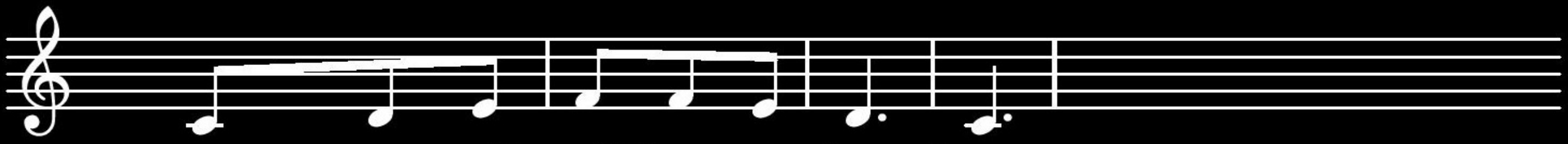
3 Geest die ons troost, le-vend na-bij,
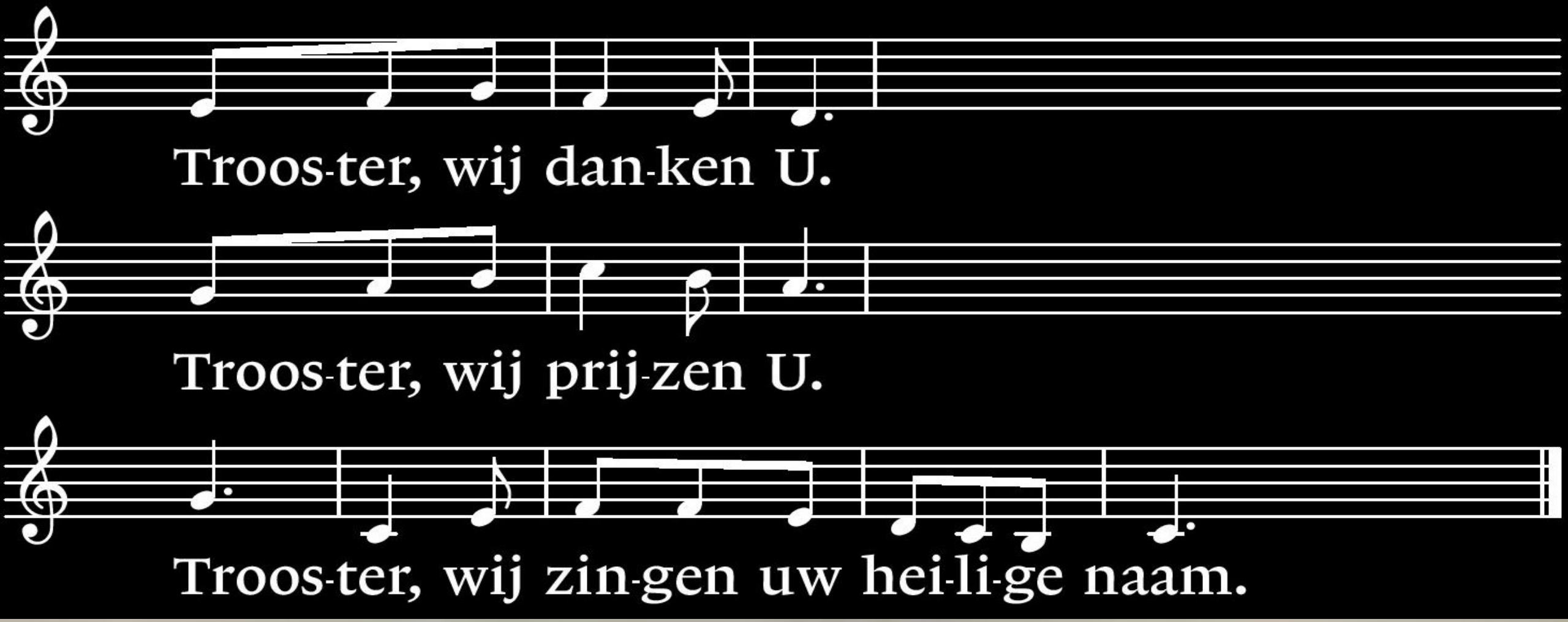

ge-ne-zing en vuur. A-dem van God,

kracht on-der-weg dag in dag uit.
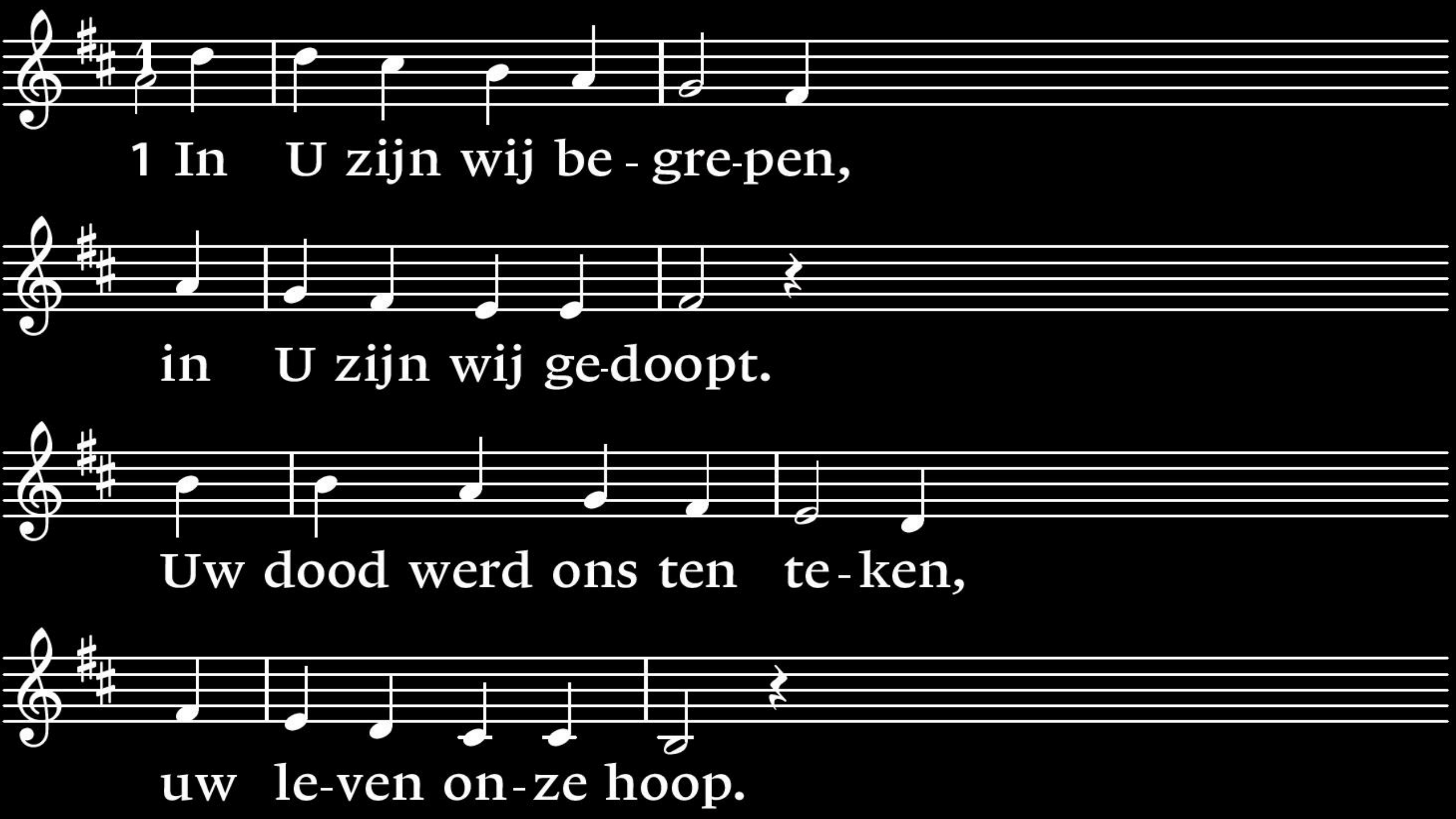

Troos-ter, wij wil-len U dan-ken
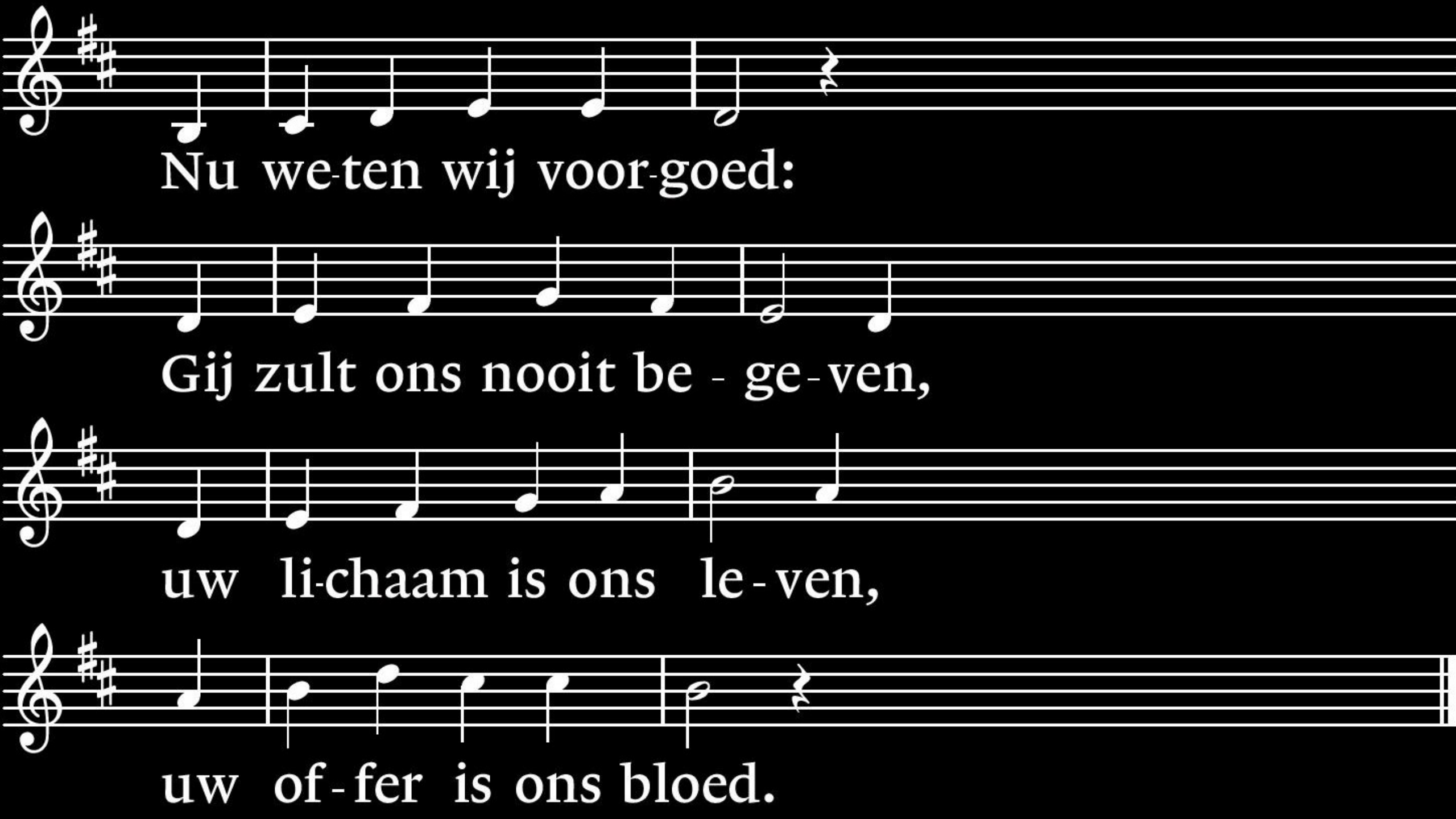

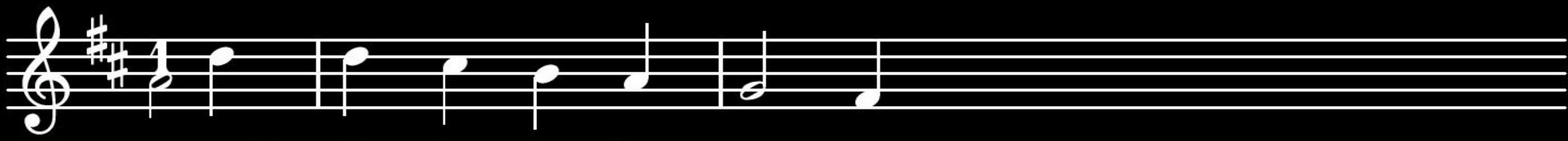
(Allen gaan zitten)

Lezing uit de brieven Kolossenzen 3: 1-4

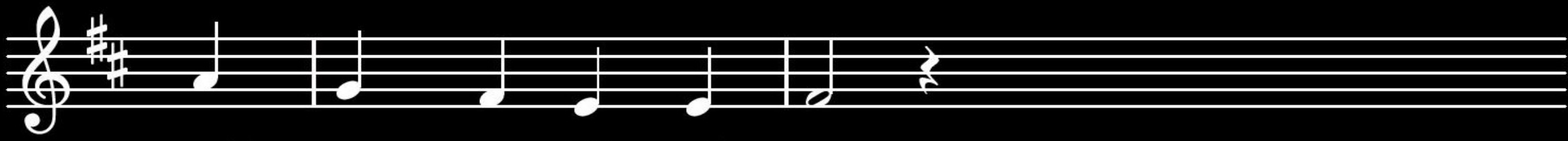
1 Als u nu met Christus tot leven bent gewekt,
streef dan naar wat boven is, waar Christus zit
aan de rechterhand van God. 2 Richt u op wat
boven is, niet op wat op aarde is. 3 U bent
immers gestorven, en uw leven ligt met
Christus verborgen in God. 4 En wanneer
Christus, uw leven, verschijnt, zult ook u in
luister verschijnen, samen met Hem.

1 In U zijn wij be - gre-pen,
in U zijn wij ge-doopt.
Uw dood werd ons ten te - ken,
uw le-ven on - ze hoop.

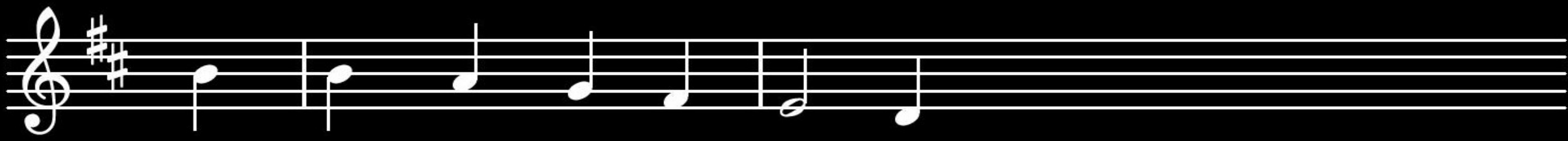

Nu we-ten wij voor-goed:
Gij zult ons nooit be - ge-ven,
uw li-chaam is ons le-ven,
uw of-fer is ons bloed.

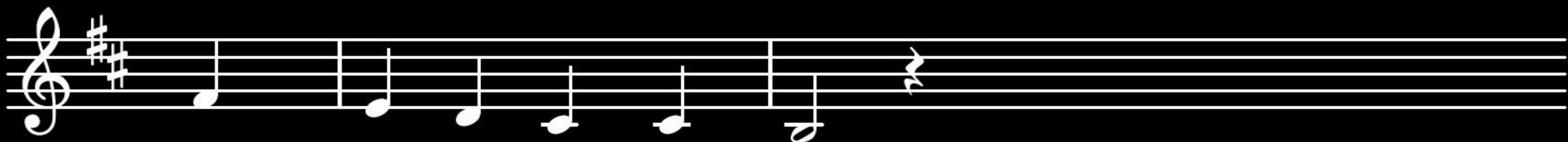
2 Wij zijn in U be - gra-ven,
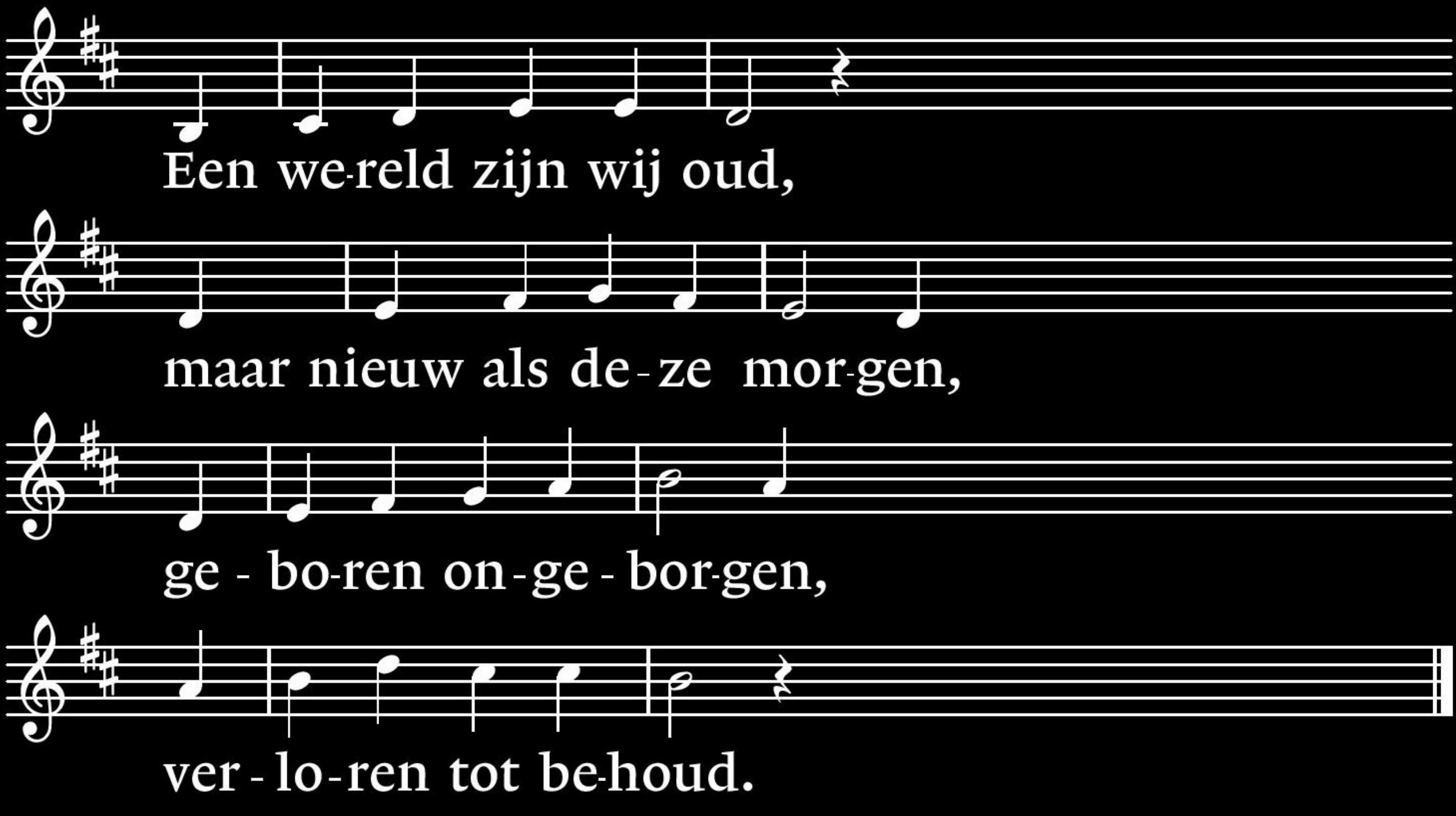

wij staan met U recht-op.

Wij zijn niet lan-ger sla-ven,

maar kin-de-ren van God.

Een we-reld zijn wij oud,
maar nieuw als de - ze mor-gen,
ge - bo-ren on - ge - bor-gen,
ver - lo - ren tot be-houd.

Lezing uit het Opstandingsevangelie Matteüs 28:1-10
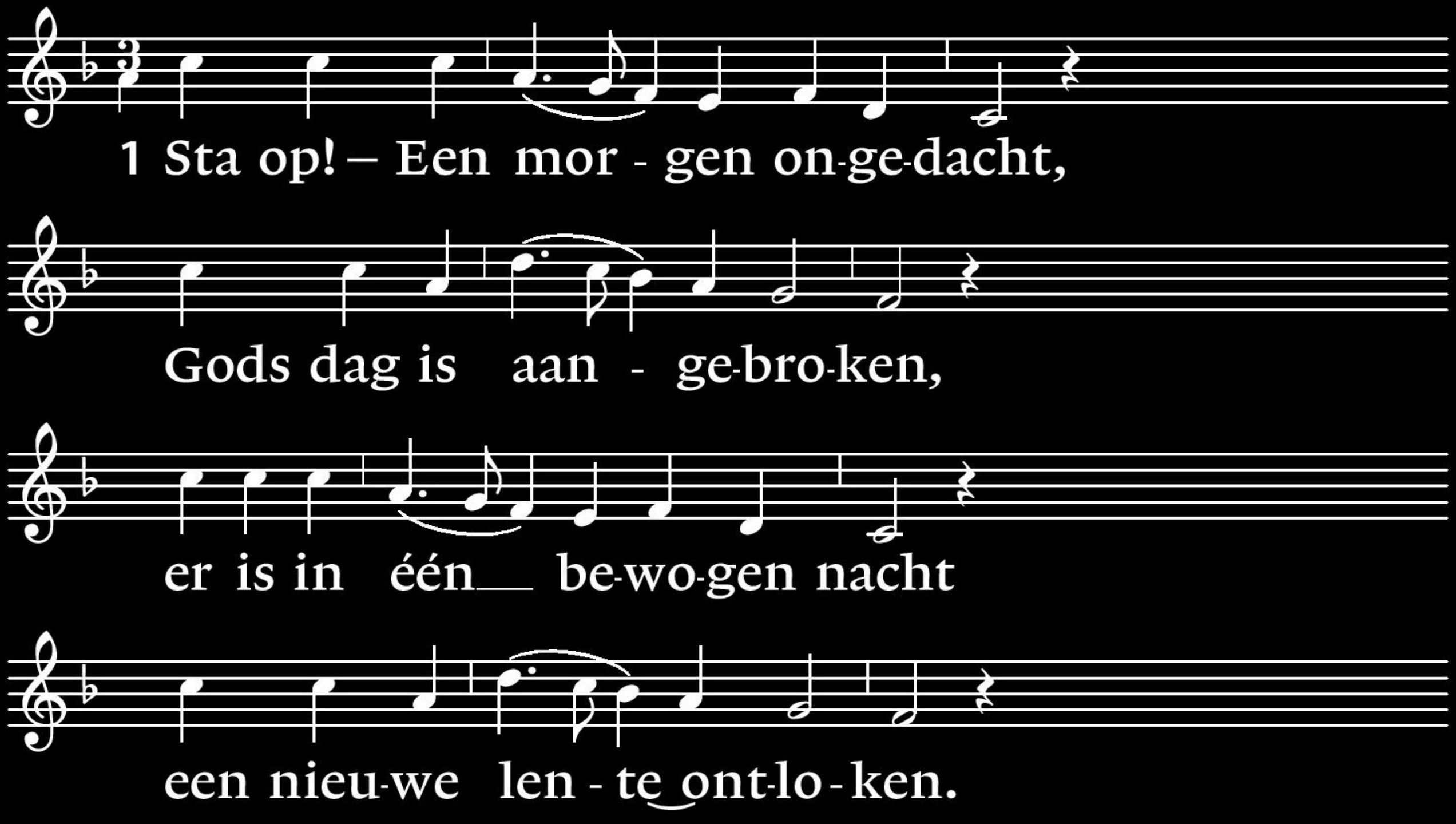
Opstanding uit de dood
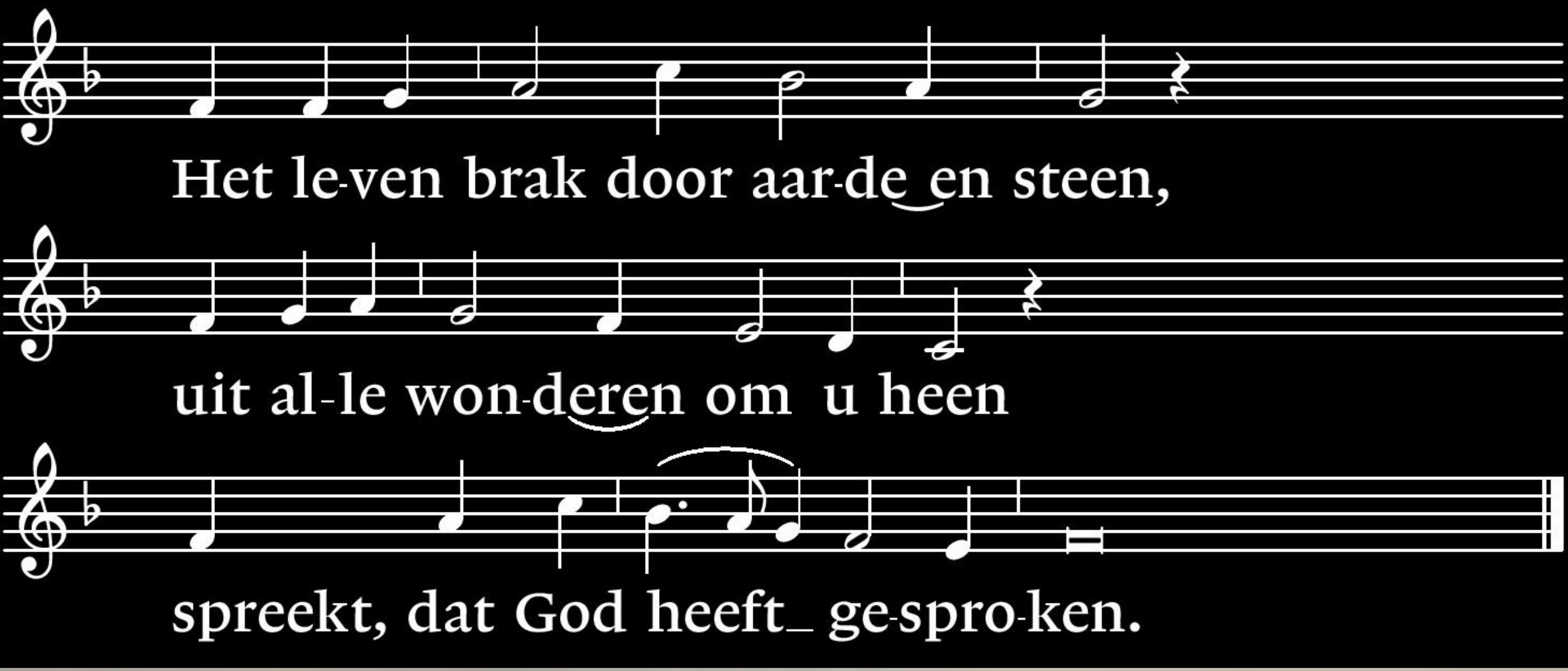
1 Na de sabbat, bij het ochtendgloren van de
eerste dag van de week, kwam Maria van Magdala
met de andere Maria naar het graf kijken.
2 Plotseling begon de aarde hevig te beven, want
een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep
naar het graf, rolde de steen weg en ging erop
zitten. 3 Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding

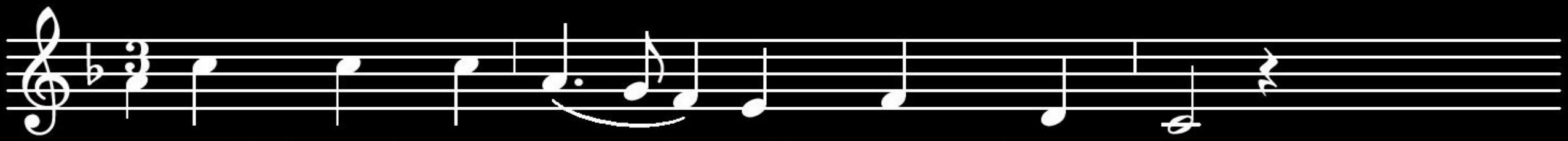
was wit als sneeuw. 4De bewakers beefden van
angst en vielen als dood neer. 5De engel richtte zich
tot de vrouwen en zei: ‘Wees niet bang, ik weet dat
jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. 6Hij is niet hier,
Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij
gezegd heeft. Kijk, dit is de plaats waar Hij gelegen
heeft. 7En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg
hun: “Hij is opgewekt uit de dood, en dit moeten
jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar
zul je Hem zien.” Onthoud dat ik jullie dit gezegd
heb.’

8 Ontzet en opgetogen verlieten ze het graf; ze
haastten zich om het aan zijn leerlingen te
vertellen. 9 Op dat moment kwam Jezus hun
tegemoet en groette hen. Ze liepen op Hem toe,
grepen zijn voeten vast en aanbaden
Hem. 10 Daarop zei Jezus: ‘Wees niet bang. Ga mijn
broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan,
daar zullen ze Mij zien.’

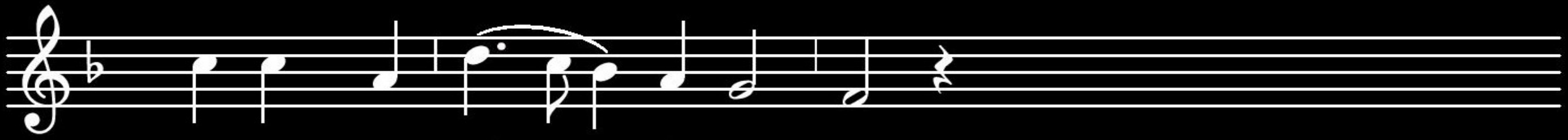
De zwarte doek wordt van de symbolische schikking weggehaald

1 Sta op! – Een mor - gen on-ge-dacht,
Gods dag is aan - ge-bro-ken,
er is in één be-wo-gen nacht
een nieu-we len - te ont-lo - ken.

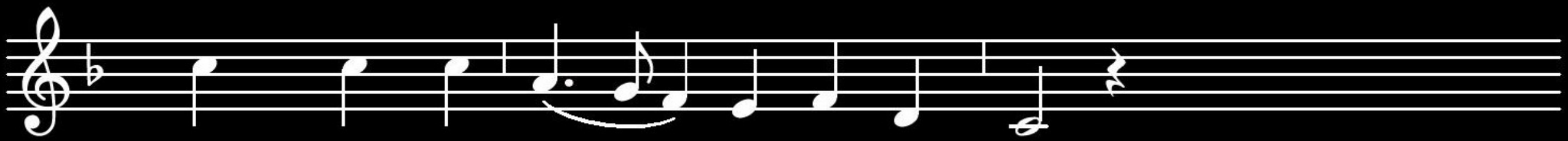

Het le-ven brak door aar-de en steen,
uit al-le won-deren om u heen
spreekt, dat God heeft_ ge-spro-ken.

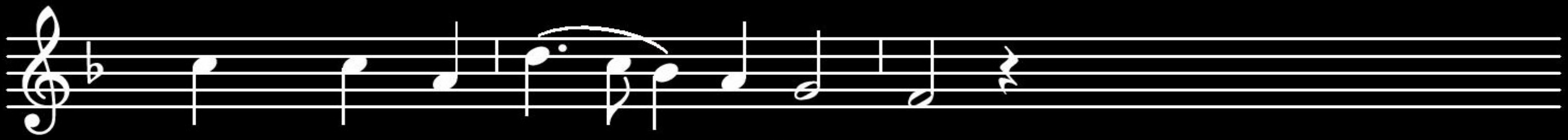
2 Hij heeft ge - zegd: Gij mens, kom uit,
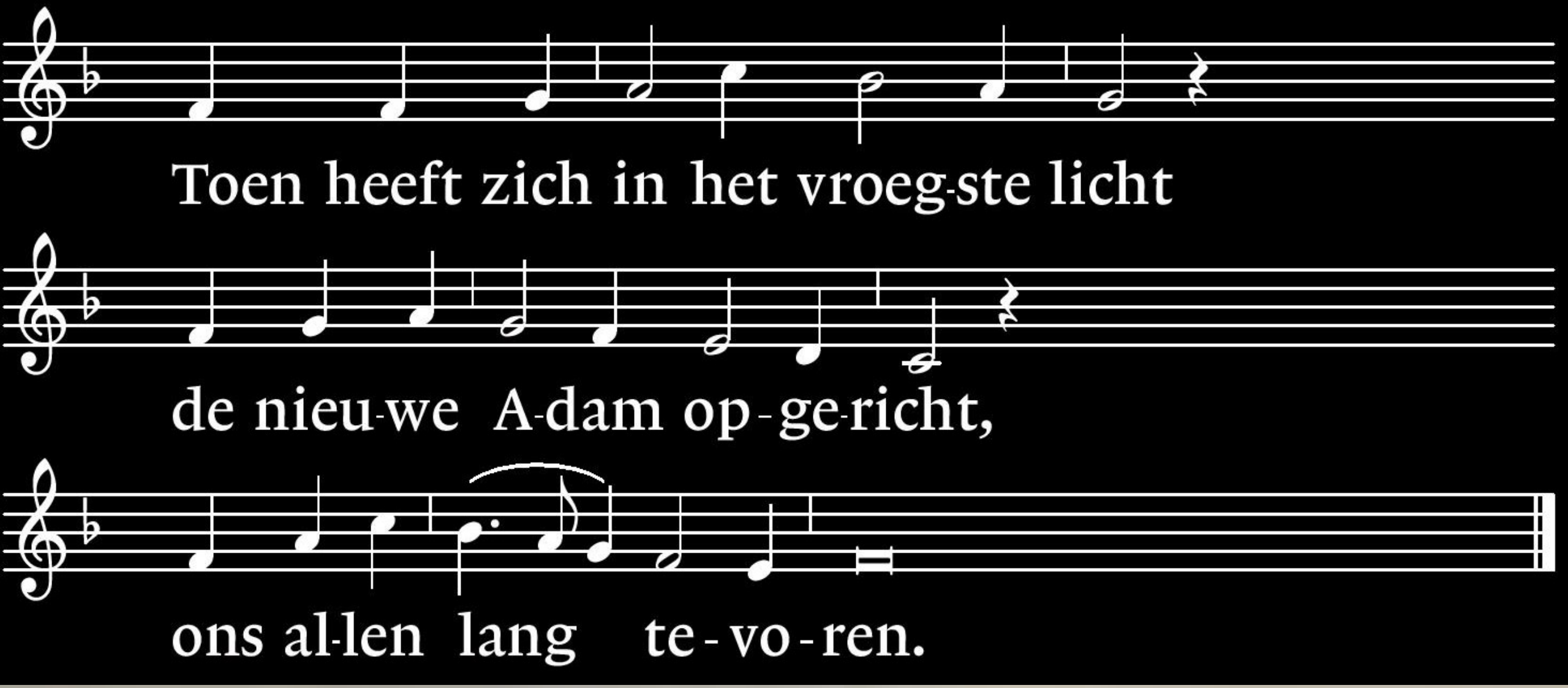

o-pen uw do - de o - ren;
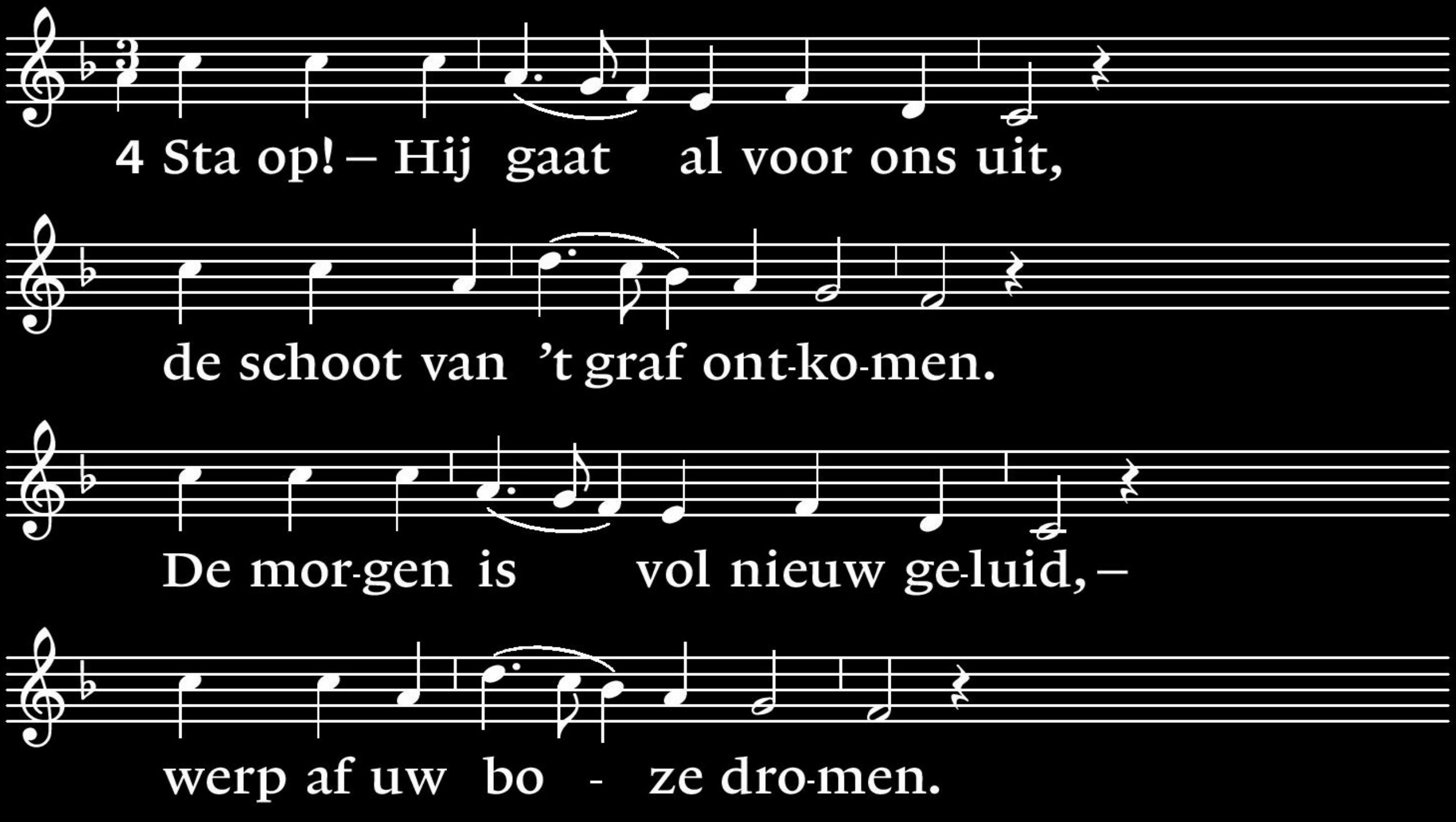

kom uit het graf dat u om-sluit,

kom uit en word ge-bo-ren!

Toen heeft zich in het vroeg-ste licht
de nieu-we A-dam op-ge-richt,
ons al-len lang te-vo-ren.
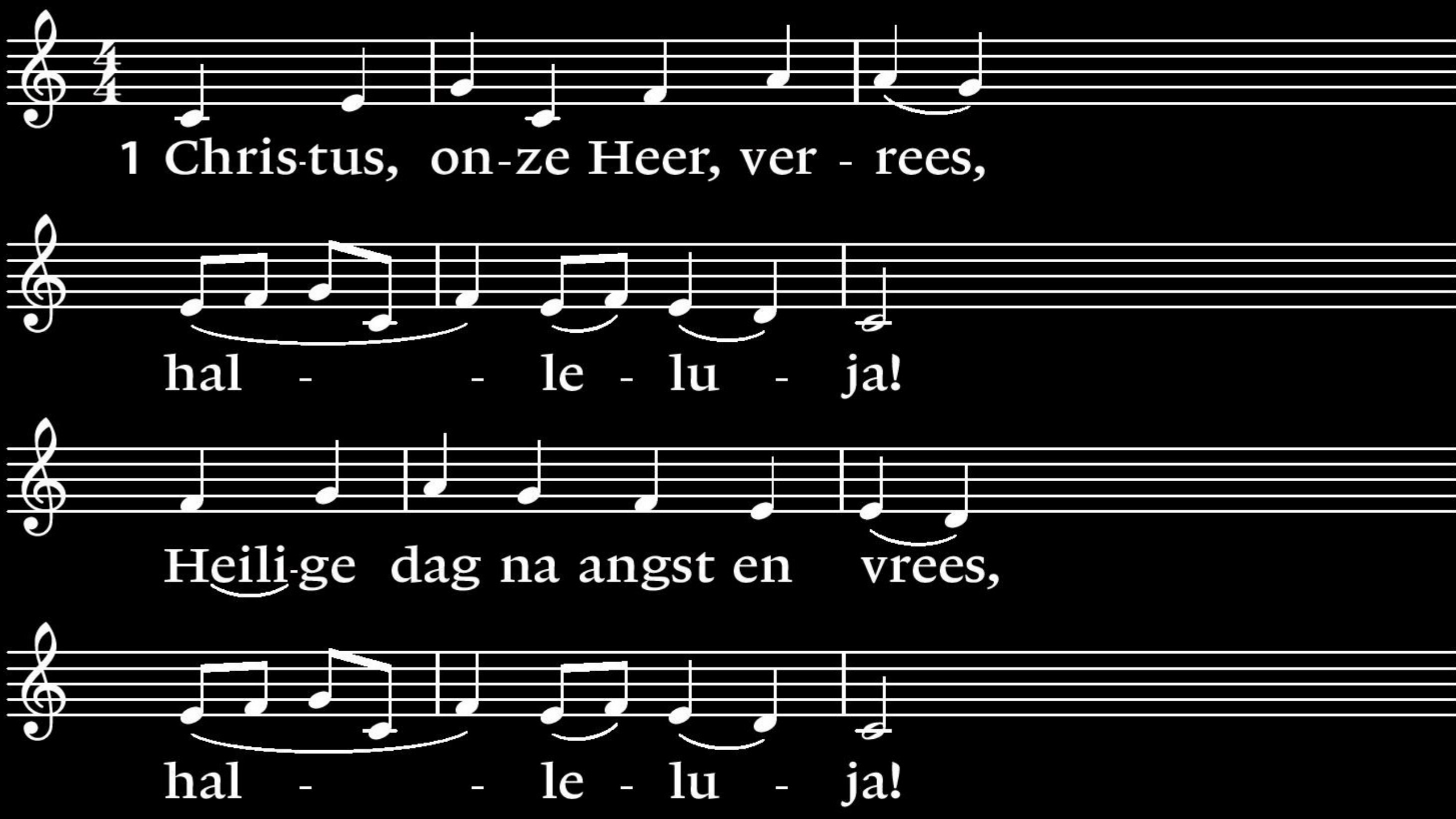

4 Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ont-ko-men.
De mor-gen is vol nieuw ge-luid, –
werp af uw bo - ze dro-men.
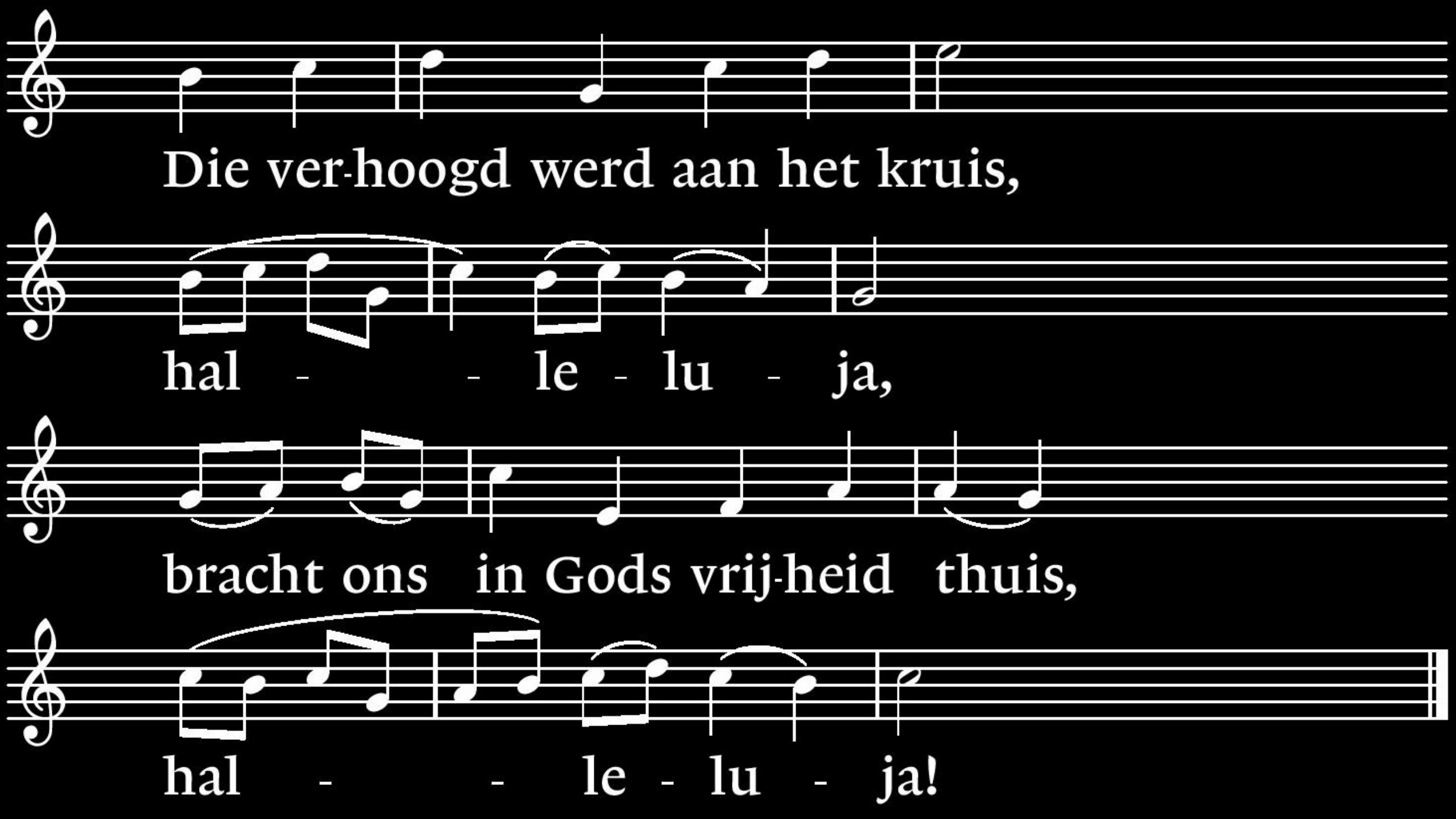

Waar Hij, ons hoofd, is voor-ge-gaan,
is voor het li-chaam nu vrij baan
naar een be - staan vol-ko-men.

Zending en zegen

Voorganger
Ga heen in de vrede van de Heer.
Halleluja.

Allen
God zij lof en dank. Halleluja.

1 Chris-tus, on-ze Heer, ver - rees,
hal - - le - lu - ja!
Heili-ge dag na angst en vrees,
hal - - le - lu - ja!

Die ver-hoogd werd aan het kruis,
hal - - le - lu - ja,
bracht ons in Gods vrij-heid thuis,
hal - - le - lu - ja!

Tijdens het naspel verlaten we de kerk

